

Το σχολείο μας

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ"

| ΑΝΟΙΞΗ 2019

Μια νέα αρχή..... Ένα νέο ξεκίνημα
Σελίδα 4

ΓΚΡΑΦΙΤΙ -ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ή ΟΧΙ ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΤΕΧΝΗΣ;
Σελίδα 5

Η ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗΣ
Σελίδα 6

Το μεταναστευτικό ζήτημα
Σελίδα 6-7

**ΤΡΙΤΟΚΟΣΜΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ:
 ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ή ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ;**
Σελίδα 8

Η ευθανασία πρέπει ή δεν πρέπει να νομιμοποιηθεί;
Σελίδα 9

Η «ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ»
Σελίδα 9

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΖΩΩΝ ΣΤΗΝ
 ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ**
Σελίδα 10

ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΣΟ ΤΩΝ... REALITY SHOWS
Σελίδα 11

ΦΙΛΙΑ...
Σελίδα 11

«ΠΟΙΟΣ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ;»
Σελίδα 12

Μικροί συνθέτες εν δράσει
Σελίδα 13

Μάθημα Στατιστικής
Σελίδα 14

«ΑΝΤΙΓΟΝΗ» ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΤΡΑΣ
Σελίδα 15

Εκδρομή στο «Paradise Park»!
Σελίδα 15

Κύπρος 2κ19
Σελίδα 16

ΒΙΕΝΝΗ 2019
Σελίδα 17

ΜΟΝΑΧΟ 2019
Σελίδα 17

Συζήτηση με τον Κώστα Κοτίδη
Σελίδα 18

**ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΜΙΚΡΗ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ
 ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΜΟΤΣΑΡΤ**
Σελίδα 19

Η Λογοτεχνική Γωνιά των παιδιών
Σελίδα 20

FORTNITE - ΑΣΚΟΠΗ ΣΠΑΤΑΛΗ ΧΡΟΝΟΥ Ή ΟΧΙ;
Σελίδα 21

"The Maze Runner Series"
Σελίδα 22

ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ: ΠΑΡΟΝ - ΠΑΡΕΛΘΟΝ
Σελίδα 23

Ένα νέο ηλεκτρονικό παιχνίδι
Σελίδα 23

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΙΦΑΣΚΙΑ!
Σελίδα 24

**ΤΑ ΟΦΕΛΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ
 ΤΟΝ ΕΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΣΟΥ**
Σελίδα 24

Αγωνιστική Ποδηλασία
Σελίδα 25

ΜΑΥΡΗ ΤΡΥΠΑ
Σελίδα 26

ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΩΣ ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ
Σελίδα 26

Το σχολείο μας

ΑΝΟΙΞΗ 2019

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

Υπεύθυνες έκδοσης:
Καββαδία Εύη - Λαΐου Εύη

Συντακτική Ομάδα:
Ανδροβιτσανέας Σωτήρης
Αχλαδή Χριστίνα
Γαλάνη Δανάη
Δάρα Έλενα
Κανταρτζή Μαίρη
Καπούλα Δανάη
Καρμπόνης Γιώργος
Λάκκα Αναστασία
Κούτρου Εριέττα
Μακρυγιάννη Ελένη
Μαλίμογλου Σοφία
Μαστρογιάννη Νικόλ
Μελάς Γιώργος
Μενάγια Μυρτώ
Μιχαήλ Αλέξανδρος
Μοβσεσιάν Μαρίνα
Μπζιώτη Κωνσταντίνα
Νικολάου Κωρήνα
Πάτρα Χριστίνα
Πεθαίνος Μάριος
Σκολαρικός Θάνος
Στεφανάκη Μάντυ
Σφακιανή Ραφαέλα
Ταμπουράκη Θεοφανία
Τερζίδου Κάκια
Τζατζαλιάρη Παρασκευή
Τράκα Χριστίνα
Χρυσοστομίδης Ανδρέας
Χριστοπούλου Χριστίνα

*Ευχαριστούμε ιδιαίτερα την κυρία
Γαβριήλ Άννα, τον κύριο Ζήκο
Δημήτρη και την κυρία
Σπυροπούλου Ελένη για την
πολύτιμη βοήθειά τους και
συμβολή τους στην έκδοση αυτού
του τεύχους.*

ΑΝΤΙ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ...

«Είσαι νέος»

Είσαι νέος το ξέρω και δεν υπάρχει τίποτε.
Λαοί, έθνη, ελευθερίες, τίποτε.
Όμως ε ί σ α ι. Και την ώρα που
φεύγεις με το 'να πόδι σου έρχεσαι με τ' άλλο
ερωτοφωτόσχιστος
περνάς θέλεις δε θέλεις
αυλητής φυτών και συναγείρεις τα είδωλα
εναντίον μας. Όσο η φωνή σου αντέχει.
Πώς της παρθένας το τζιτζίκι όταν το πιάνεις
πάλλονται κάτω απ' το δέρμα σου οι μυώνες
ή τα ζώα που πίνουν κι ύστερα κοιτούν
πώς σβήνουν την αθλιότητα: ίδια εσύ
παραλαμβάνεις απ' τους Δίες τον κεραυνό
και ο κόσμος σου υπακούει. Εμπρός λοιπόν
από σένα εξαρτάται. Τάχυνε την αστραπή
πιάσε το ΠΡΕΠΕΙ από το ιώτα και γδάρε το ίσαμε το πι.

Οδυσσεάς Ελύτης

(Απόσπασμα από το ποίημα «Και με φως και με θάνατον»,
από τη συλλογή «Ο Μικρός Ναυτίλος»)

Μια νέα αρχή..... Ένα νέο ξεκίνημα

Όλοι οι μαθητές που βρίσκονται σε αυτό το σχολείο πέρασαν ένα μεταβατικό στάδιο. Από το δημοτικό στο γυμνάσιο ή από το γυμνάσιο στο λύκειο. Όλοι ζήσανε αυτή την πρώτη μέρα στο νέο σχολείο. Μια μέρα που φαντάζει εφιαλτική στο μυαλό του κάθε νέου μαθητή.

Τη στιγμή που κάνει το πρώτο του βήμα στο σχολείο, το μόνο που θέλει είναι «ν' ανοίξει η γη και να τον καταπιεί!». Νιώθει ότι δε θα τα καταφέρει. Νιώθει ότι βρίσκεται σε ένα μέρος όπου όλοι τον κοιτάνε και τον σχολιάζουν αρνητικά. Νιώθει ότι δεν θα υπάρξουν άτομα που θα τον αποδεχτούν γι' αυτό που είναι. Νιώθει ότι δεν μπορεί να ενταχθεί σε μία ομάδα, ότι είναι διαφορετικός και ότι γι' αυτή την διαφορετικότητά του δεν θα γίνει δεκτός από κανέναν.

Άγχος, φόβος, μειονεκτικότητα, διαφορετικότητα και απόρριψη είναι κάποια από τα πρώτα συναισθήματα που κυριαρχούν στο μυαλό ενός εφήβου που πρωτοπάτησε στο νέο του σχολείο. Όταν γυρνάει στο σπίτι του συχνά αρχίζει να κλαίει και εύχεται να μην ξαναπάει σ' εκείνο το μέρος. Αισθάνεται ότι τίποτα δε θα καλύτερεύσει, ότι δε θα έρθει ποτέ η μέρα που θα αποκτήσει φίλους, που θα νιώσει καλύτερα.

Όμως όλα αυτά μετά από λίγο καιρό είναι αναμνήσεις. Ο πρώτος του διπλανός στο θρανίο, η πρώτη του φίλια, το

πρώτο του μάθημα και άλλα πολλά θα είναι απλώς αναμνήσεις.

Μετά από κάποιους μήνες, όταν πια ο καθένας με το χρόνο του έχει προσαρμοστεί σε αυτές τις νέες συνθήκες, νιώθει πλέον χαρά και ανακούφιση. Πόσω μάλλον όταν γνωρίζει νέα άτομα και μιλάει με παιδιά μεγαλύτερων τάξεων. Όταν πια δεν θα τον φοβίζει το ξεκίνημα μιας νέας μέρας στο σχολείο του, τότε έχει πλέον βρει ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο νιώθει ο εαυτός του. Σαφώς και θα υπάρξουν άτομα που δεν θα τα συμπαθεί. Σαφώς και θα υπάρξουν άσχημες και πιεστικές μέρες. Όμως θα υπάρχουν και μέρες όπου όλο το σύμπαν θα είναι με το μέρος του, όπου οι φίλοι του θα είναι δίπλα του και θα νιώθει μεγάλη αυτοπεποίθηση. Σίγουρα θα υπάρχουν και οι τυπικές μέρες όπου η ώρα του μαθήματος δε θα περνάει με τίποτα και στο σπίτι θα έχει πολλά μαθήματα. Που δε θα έχει γίνει κάτι σημαντικό στο σχολείο αλλά και οι σχέσεις του με τους φίλους του θα είναι όπως κάθε άλλη συνηθισμένη ημέρα.

Ο καθένας θα βρει το περιβάλλον που του ταιριάζει ακόμα και μετά από αρκετές αλλαγές. Πάντα όμως θα πρέπει να δείχνει τον πραγματικό του εαυτό και θα πρέπει να ξεπερνάει ή να αποδέχεται μια νέα κατάσταση είτε αυτή τον ευχαριστεί είτε τον προβληματίζει. Αυτό που πρέπει να έχει πάντα κατά νου είναι «είσαι αυτός που είσαι και κανένας δεν πρέπει να σε αλλάξει».

Σοφία Μαλίμογλου - Α3

ΓΚΡΑΦΙΤΙ

ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ Ή ΟΧΙ ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΤΕΧΝΗΣ;

«ΤΕΛΙΚΑ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΓΚΡΑΦΙΤΙ;»

Αυτό είναι ένα μεγάλο ερώτημα που προβληματίζει τη σημερινή κοινωνία και που γίνεται όλο και μεγαλύτερο όσο περνούν οι μήνες, τα χρόνια και εναλλάσσονται οι γενιές. Άλλωστε, όλα αλλάζουν αλλά αυτά παραμένουν εκεί, αναλλοίωτα στο πέρασμα του χρόνου. Οι δημιουργοί τους άγνωστοι τις περισσότερες φορές, λάτρεις της νύχτας, κρύβονται από την σκληρή κοινωνία. Ίσως βέβαια το κάνουν αυτό για το μυστήριο και έτσι κρατούν μυστική την ταυτότητα τους, με αποτέλεσμα οι περαστικοί να τους αναζητούν την επόμενη μέρα. Όμως τι πραγματικά είναι τα γκράφιτι, μορφή τέχνης ή βανδαλισμός ξένης ιδιοκτησίας;

Οι περισσότεροι υποστηρίζουν ότι είναι μια επαναστατική κίνηση των νέων ενάντια στο κατεστημένο ή απλώς μια φάση της εφηβείας. Έτσι, η κοινωνία τα κατακρίνει και τα θεωρεί μια μορφή βανδαλισμού. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οποιαδήποτε θέληση ή ανάγκη των νέων να εκφράζουν τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς τους μέσω της τέχνης να θεωρείται κατακριτέα και αδιάφορη. Πώς όμως τολμάμε να κάνουμε λόγο για ελευθερία έκφρασης, ενώ την ίδια στιγμή καταργούμε την ανάγκη της δημιουργικότητας μέσω των γκράφιτι, της μεγαλύτερης μορφής έκφρασης, της πιο άμεσης και παραστατικής;

Η αλήθεια είναι πως εγώ έχω αντίθετη οπτική επί του θέματος, διότι θεωρώ ότι τα γκράφιτι όχι μόνο αποτελούν μορφή τέχνης αλλά και έναν από τους πιο

αποτελεσματικούς τρόπους οι νέοι και οι ενήλικες να συνειδητοποιήσουν προβλήματα της κοινωνίας που θεωρούν δεδομένα. Προσωπικά, τα θαυμάζω, γιατί δε φοβούνται το χρώμα, το ελεύθερο σχέδιο και κυρίως δε φοβούνται να εκδηλωθούν μέσα από ποικίλη θεματολογία. Άλλωστε, μέσω αυτού εκφράζονται πολλοί σύγχρονοι άνθρωποι που ίσως να μην έχουν την ευκαιρία να το κάνουν αλλιώς. Άνεργοι, μετανάστες, πρόσφυγες, έφηβοι, δηλαδή όλοι εκείνοι που αποζητούν ένα καλύτερο μέλλον, έναν κόσμο με χρώματα. Και η κοινωνία τι κάνει για αυτό; Τις περισσότερες φορές τους στερεί αυτήν την ελευθερία.

Και εμείς, η σημερινή νεολαία, είμαστε άπραγοι επί του θέματος. Γιατί λοιπόν, να μη μιλήσουμε; Να μην υποστηρίξουμε την ιδεολογία και τα πιστεύω μας; Αφού έχουμε κάθε ελευθερία και ικανότητα να το κάνουμε!

Χριστίνα Αχλαδή, Β2

Η ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΛΗΣ

Στις μέρες μας πολύ συχνά είναι τα προβλήματα στη σπονδυλική στήλη, ήδη από την παιδική και εφηβική ηλικία. Για το θέμα αυτό μιλήσαμε με τον τεχνικό ορθοπαιδικό Δ.Τζατζαλιάρη, υπεύθυνο στα κέντρα συντηρητικής αντιμετώπισης παθήσεων σπονδυλικής στήλης Scoliosis SLC®.

Ποια είναι τα συχνότερα προβλήματα στην σπονδυλική στήλη κατά την εφηβική ηλικία;

Τα συχνότερα προβλήματα στην σπονδυλική στήλη είναι πρώτον οι παραμορφώσεις της, κύφωση, ιδιοπαθή σκολίωση και δεύτερον η κακή χρήση της, με συνέπεια τραυματισμούς στους μεσοσπονδύλιους δίσκους και συχνότερα το φαινόμενο της κακής στάσης.

Που οφείλονται αυτά τα προβλήματα;

Η ιδιοπαθής σκολίωση και νεανική κύφωση είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο που δεν έχει διαγνωσθεί η αιτιολογία της. Υπάρχουν θεωρίες ότι η κληρονομικότητα επηρεάζει.

Τι μπορεί να κάνει ένας έφηβος για να ξεπεράσει αυτό το πρόβλημα;

Το κυριότερο που χρειάζεται να γίνεται είναι ο ετήσιος προληπτικός έλεγχος σκελετικής υγείας. Σε περιπτώσεις κύφωσης και σκολίωσης, εξαρτάται από το στάδιο εντόπισής του. Σε αρχικό στάδιο, ειδικές ασκήσεις μπορούν να καταστείλουν την εξέλιξη της παραμόρφωσης. Άλλες φορές που έχει ήδη εξελιχθεί αρκετά, χρήζει θεραπεία με ειδικό κηδεμόνα σπονδυλικής στήλης και σε προχωρημένα επίπεδα αντιμετωπίζεται μόνο χειρουργικά.

Σημαντικό είναι, επίσης, να προσπαθήσει ο έφηβος να μάθει να στέκεται σωστά, ειδικά αν λάβει κανείς υπόψιν του τα υψηλά ποσοστά εφήβων με κακή στάση. Η καθημερινή εκπαίδευση στη θέση διαβάσματος, καθίσματος, η απόσταση του Η/Υ από το ύψος των ματιών καθώς και η ορθή θέση κατά τη χρήση όλων των ηλεκτρονικών συσκευών (κινητά, tablet) αποτελούν απαραίτητη συνθήκη, προκειμένου να μην αλλάζει κλίση ο αυχένας και η ράχη προς τα εμπρός.

Πόσο διάστημα χρειάζεται για την αποκατάσταση αυτού του προβλήματος;

Όπως προαναφέρθηκε, υπάρχουν στάδια. Ανάλογα την εξέλιξη της παραμόρφωσης διαφοροποιείται και το χρονικό διάστημα αποκατάστασης. Σίγουρα μέχρι τη σκελετική ωρίμανση.

Ποια αθλήματα βοηθούν στο να ξεπεραστούν αυτά τα προβλήματα;

Αθλήματα που δημιουργούν έκπτυξη του θώρακα, όπως το ύπτιο της κολύμβησης, αλλά και ασκήσεις ενδυνάμωσης των ραχιαίων, βοηθούν στη κύφωση και στην κακή στάση. Στη σκολίωση τα δεδομένα είναι πιο περίπλοκα και απαιτείται ειδικό ασκησιολόγιο από εξειδικευμένους φυσικοθεραπευτές.

Ευχαριστούμε πολύ για το χρόνο σας!

Παρασκευή Τζατζαλιάρη Α2

Το μεταν

Η σημερινή ελληνική κοινωνία παρουσιάζει ποικίλες αξίες, οι οποίες την καθιστούν αναπτυγμένη, όπως η δημοκρατία, η ισότητα και η ελευθερία. Ενώ αυτά τα γνωρίσματα θεωρούνται δεδομένα για όλους τους πολίτες που κατοικούν σε χώρες δυτικής νοοτροπίας, γίνεται όλο και πιο αισθητή η απουσία τους από τις υπόλοιπες περιοχές ιδίως λόγω του έντονου μεταναστευτικού κύματος των τελευταίων χρόνων από την Ασία, το οποίο έφερε σε επαφή την ελληνική κοινότητα με τον ανατολικό πολιτισμό. Αν και οι απόψεις αναφορικά με την μετακίνηση αυτής της πληθυσμιακής ομάδας δίστανται, η άποψη ότι η ελεύθερη, μαζική μετανάστευση, ως συνέπεια πολέμου, δεν θα έπρεπε να είναι κατακριτέα, είναι βάσιμη.

Αυτό συμβαίνει καθώς η προσφυγιά, στην συγκεκριμένη περίπτωση, ήταν αποτέλεσμα των δυσχερών συνεπειών του πολέμου. Παρατηρείται ο θάνατος άμαχων πληθυσμών οι οποίοι απαρτίζονται από οικογένειες, παιδιά και ηλικιωμένους. Αυτό το φαινόμενο οδηγεί σε μία πλήρη κοινωνική αποδιοργάνωση λόγω της ξαφνικής οικονομικής και πολιτικής αδράνειας και, έπειτα, της πολιτικής κατάρρευσης αλλά και επειδή, δεδομένου ότι η βία γεννά βία, πολλοί πολίτες στρέφονται ο ένας εναντίον του άλλου, με αποτέλεσμα οι απώλειες να εντείνονται. Συνεπώς, είναι εύκολα αντιληπτός ο λόγος για τον οποίο, το τελευταίο αυτό χρονικό διάστημα, πολλοί ήταν οι μετανάστες που προτίμησαν αντί να μείνουν στον τόπο τους, ο οποίος είχε μεταμορφωθεί σε πεδίο μάχης, να μεταναστεύσουν παράνομα, καθώς δεν υπάρχει άλλος τρόπος διαφυγής.

Βέβαια, η ελεύθερη μετανάστευση δικαιολογείται και νομικά. Πιο συγκεκριμένα, μετά τις φρικαλεότητες του 2ου παγκοσμίου πολέμου, υπογράφηκε από τις 196 χώρες, που ανήκουν στα Ηνωμένα Έθνη (ΟΗΕ), η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, με σκοπό να μην επαναληφθεί κάποιου τέτοιου είδους φονικός πόλεμος. Στην συγκεκριμένη διακήρυξη το άρθρο 13 ("1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί ελεύθερα και να εκλέγει τον τόπο διαμονής του στο εσωτερικό ενός κράτους. 2. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να εγκαταλείπει οποιαδήποτε χώρα, ακόμη και τη δική του, και να επι-

αστευτικό ζήτημα

στρέφει στη χώρα του.") καθιστά την ελεύθερη μετανάστευση ένα ανθρώπινο δικαίωμα. Βέβαια, αυτό τονίζεται στο άρθρο 14 ("1. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα λόγω διωγμών να ζητά άσυλο και να του παρέχεται άσυλο σε άλλες χώρες. 2. Κανείς δεν μπορεί να επικαλεστεί αυτό το δικαίωμα σε περίπτωση δίωξης που δεν εδράζεται σε πολιτικούς λόγους ή για ενέργειες αντίθετες προς τους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών") καθώς, ιδίως αναφορικά με το πρόσφατο μεταναστευτικό κύμα, οι πρόσφυγες πολέμου επιζητούν άσυλο σε άλλες χώρες, επειδή θέλουν να βρεθούν σε ένα ειρηνικό περιβάλλον.

Παρόλ'αυτα, είναι άμεσα κατανοητό ότι, από την στιγμή που μια χώρα δεχθεί ένα μεγάλο αριθμό μεταναστών σε μικρό χρονικό διάστημα, θα υπάρξουν κάποιες συνέπειες τόσο στην χώρα από την οποία αποχώρησαν όσο και σε αυτή στην οποία μετανάστευσαν. Από την μια, η μη ελεγχόμενη μετανάστευση έχει ως αποτέλεσμα την απότομη αλλαγή των κοινωνικών τεκταινομένων, δεν θα μπορέσει να αφομοιωθεί αμέσως ο πληθυσμός ο οποίος μετακινήθηκε, με αποτέλεσμα να παρατηρηθεί το φαινόμενο της γκετοποίησης, δηλαδή να δημιουργηθεί μια μικροκοινωνία η οποία θα αποτελείται από τον πληθυσμό αυτό. Από την άλλη, η χώρα, από την οποία αποχώρησε ο πληθυσμός αυτός, θα ζημιωθεί σημαντικά καθώς, με την ελεύθερη μετανάστευση, πολλές χώρες, μετά το τέλος ενός πολέμου, δυσκολεύονται να ορθοποδήσουν λόγω της έλλειψης της

νεολαίας. Με άλλα λόγια, έπειτα από το τέλος του πολέμου, η χώρα από την οποία αποχωρούν οι μετανάστες στερείται συχνά ένα σημαντικό μέρος των νέων ανθρώπων της με αποτέλεσμα να μην μπορεί να αναπτυχθεί και να παραμείνει αδρανής.

Βέβαια, οι προαναφερθείσες συνέπειες είναι εύκολα αναστρέψιμες. Αρχικά, η χώρα από την οποία αποχώρησε η μεταναστευτική αυτή μερίδα του πληθυσμού μπορεί να αποτρέψει το πιθανό δημογραφικό πρόβλημα, που μπορεί να δημιουργηθεί μετά τον πόλεμο, πριν την αρχή του πολέμου, καλλιεργώντας την εθνική συνείδηση των πολιτών. Αυτό συμβαίνει γιατί, εφόσον οι πολίτες έχουν πλήρη επίγνωση του πολιτισμού τους, μετά την λήξη των πολεμικών συγκρούσεων, οικειοθελώς θα επιστρέψουν στον τόπο τους καθώς θα θελήσουν να βοηθήσουν στην ανέγερση και την ορθοπόδηση της οικονομίας αλλά και της πολιτικής με σκοπό να υπερασπιστούν τον πολιτισμό τους και να ανακτήσουν το πολιτιστικό τους υπόβαθρο. Επομένως, εύκολα θα λυθεί το δημογραφικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε. Βέβαια, επιτακτική προβάλλει η ανάγκη της άμεσης δραστηριοποίησης και της χώρας που δέχεται τους μετανάστες. Εφόσον, οι ίδιοι οι μετανάστες δεν έχουν την δυνατότητα να γυρίσουν άμεσα στην πατρίδα τους, θα έπρεπε να προσφερθεί βοήθεια και, αντίστοιχα, εάν οι ίδιοι δεν έχουν την διάθεση να επιστρέψουν τότε αργός σε αυτό το ζήτημα θα ήταν, είτε να δοθούν τα κίνητρα για την επιστροφή, είτε να δοθεί κάποια οικονομική βοήθεια έτσι ώστε οι οικογένειες και οι νέοι μετανάστες να μπορέσουν να αφομοιωθούν πιο ομαλά. Εν κατακλείδι, είναι περιττό να τονισθεί πως ακόμα και τα προβλήματα τα οποία δημιουργεί η ελεύθερη μετανάστευση, αν και βαρύνουσας σημασίας, μπορούν να αναστραφούν.

Κατά την γνώμη μου, οι μετανάστες θα έπρεπε να ενσωματωθούν στην κοινωνία. Μολαταύτα, αν και η κοινωνία και οι πολίτες θα πρέπει να εγκλιματιστούν στα νέα δεδομένα, ο ελληνικός πολιτισμός θα πρέπει να παραμείνει σταθερός, καθώς, αν και αναπτύσσεται και αλλάζει με τα ερεθίσματα τα οποία δέχεται, αυτή η διαδικασία πρέπει να γίνεται σταδιακά. Ελάχιστοι μπορούν να ισχυριστούν πως η ελληνική κουλτούρα στο πέρασμα των χρόνων έχει παραμείνει αναλλοίωτη καθώς είναι προφανές πως στον ραγδαία αναπτυσσόμενο νέο κόσμο πρέπει να προσαρμοστεί. Συνεπώς, το μεγάλο μεταναστευτικό κύμα της εποχής μας είναι μια ακόμα αλλαγή στην οποία θα πρέπει να επαναπροσαρμοστεί χωρίς να αλλάξει ριζικά.

Συμπερασματικά, συνάγεται αβίαστα το συμπέρασμα ότι αυτού του είδους η μαζική ελεύθερη επανάσταση, αν και αιφνιδίασε τον δυτικό κόσμο, πρέπει να αξιοποιηθεί καθώς και πρέπει να ληφθούν υπόψη όλα τα θετικά στοιχεία που επιφέρει. Συνεπώς, βλέποντας την μετατροπή αυτή από μια οπτιμιστική οπτική γωνία, ωφέλιμο θα ήταν να την αξιοποιήσουμε όχι μόνο για οικονομικούς αλλά και για κοινωνικούς λόγους.

Τερζίδου Κάκια Γ3

ΤΡΙΤΟΚΟΣΜΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ: ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ή ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ;

Στη σημερινή εποχή είναι γεγονός πως οι επιστήμες και η τεχνολογία εξελίσσονται ραγδαία. Έτσι, το άτομο αποκτά γνώσεις που παλιότερα δεν είχε τη δυνατότητα να απομωιάσει. Ταξιδεύει, ανακαλύπτει νέους πολιτισμούς, επηρεάζεται από αυτούς και εντάσσει νέες συνήθειες στην καθημερινότητά του. Βέβαια, αν προσέξει κανείς προσεκτικά τον παγκόσμιο χάρτη, θα δει πως δεν έχουν τα άτομα τις ίδιες ευκαιρίες, πράγμα που τους στερεί και τις βασικές ανάγκες. Στις χώρες του λεγόμενου «Τρίτου Κόσμου» οι άνθρωποι στερούνται αυτά που θεωρούνται δεδομένα και αυτονόητα για τον υπόλοιπο κόσμο.

Συγκεκριμένα, σε περιοχές της Αφρικής και της Ασίας παρατηρείται μειωμένη πρόσβαση σε τροφή ή ακόμα και σε πόσιμο νερό με αποτέλεσμα οι κάτοικοι να μην λαμβάνουν τις απαραίτητες ουσίες για τη σωστή λειτουργία του οργανισμού τους. Τις περισσότερες φορές λόγω της κατάποσης μη υγιεινών προϊόντων για τον οργανισμό, μπορούν να προκληθούν επιδημίες ή και μολύνσεις που είναι πιθανόν να αποδειχτούν θανατηφόρες λόγω της έλλειψης ιατρικής περίθαλψης. Ειδικότερα, οι κάτοικοι δεν έχουν τη δυνατότητα να απευθυνθούν σε κάποιο ιατρικό κέντρο. Έτσι ακόμα και αν αντιμετωπίσουν μία απλή γρίπη, μπορεί να παρουσιάσουν ένα μόνιμο πρόβλημα στην υγεία τους. Τέλος, οι χώρες αυτές λόγω των ελάχιστων -ως και μηδενικών- εσόδων δεν έχουν τη δυνατότητα να κατασκευάσουν σχολεία, νοσοκομεία και άλλα δημόσια κτήρια. Έτσι στερούν το δικαίωμα στους κατοίκους σε ένα υγιές τρόπο ζωής αλλά και το δικαίωμα των παιδιών στη μόρφωση.

Λόγω αυτών των προβλημάτων τους, οι άνθρωποι δεν έχουν βιώσει ακόμη στη καθημερινότητά τους την ασφάλεια, τη ζεστασιά που αισθάνεται κάθε άνθρωπος τη στιγμή που επιστρέφει σπίτι του μετά από τη δουλειά του και έχει ένα ζεστό πιάτο φαγητό στο τραπέζι του, τη σιγουριά πως θα έχει μία στέγη πάνω από το κεφάλι του για να τον προφυλάξει από τις άσχημες καιρικές συνθήκες. Γι' αυτό, λοιπόν, τα υπόλοιπα κράτη οφείλουν να κινητο-

ποιηθούν προκειμένου να βελτιώσουν έστω και λίγο τη ζωή αυτών των άτυχων και δυστυχισμένων ανθρώπων. Σαφέστερα μέσω εθελοντικών οργανώσεων μπορούν να προσφέρουν τρόφιμα και ιατρική περίθαλψη στις χώρες αυτές έτσι ώστε να εξαλείψουν την εμφάνιση επιδημιών και μολύνσεων σε αυτά τα κράτη. Καλό θα ήταν, επίσης, κάθε πολίτης ατομικά -ανάλογα με την οικονομική του δυνατότητα- να προσφέρει ένα χρηματικό ποσό. Με αυτό τον τρόπο αφενός θα βοηθήσει μία άπορη οικογένεια που το έχει ανάγκη αφετέρου θα αισθανθεί και ο ίδιος μία εσωτερική γαλήνη καθώς έκανε μία καλόψυχη και ευγενική πράξη. Τέλος, σε περιόδους πολέμων τα κράτη θα ήταν ωφέλιμο να παρέχουν μαζική βοήθεια σε αυτές τις υποανάπτυκτες χώρες για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν είτε έναν ισχυρό είτε ένα απλό αντίπαλο.

Συνεπώς, σε μερικές περιοχές του κόσμου παρατηρείται πως οι άνθρωποι ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες. Δεν έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν τα όνειρα ή τις φιλοδοξίες τους ή ακόμα και τις βασικές ανάγκες. Φυσικά, οι υπόλοιπες χώρες οφείλουν να βοηθήσουν τα κράτη αυτά. Αλλά και ο κάθε πολίτης πρέπει ατομικά να αναθεωρήσει για κάποια θέματα και να ξεκινήσει να φαντάζεται πώς θα ήταν αν ζούσε εκεί σε εκείνα τα κράτη. Έτσι θα άρχιζε να εκτιμά κάποιες δυνατότητες και ευκαιρίες που έχει μετατρέποντας τον κόσμο σε πολύ καλύτερο.

Μάντυ Στεφανάκη Α1

Η ευθανασία πρέπει ή δεν πρέπει να νομιμοποιηθεί;

Ο κάθε άνθρωπος είναι υπεύθυνος για τις πράξεις και τις επιλογές του. Κάποιος ο οποίος πάσχει από κάποια σοβαρή ασθένεια θα έπρεπε να έχει την επιλογή να βάλει τέλος στα βάσανα του; Η νομιμοποίηση της ευθανασίας θα το καθιστούσε εφικτό, αλλά θα ήταν σωστό;

Αρκετοί υποστηρίζουν ότι η ευθανασία θα ήταν αναγκαίο να νομιμοποιηθεί. Αρχικά, θεωρούν ότι αυτός ο τρόπος λυτρώνει τον ασθενή από τις ταλαιπωρίες που βιώνει. Όταν κάποιος αγωνίζεται σε καθημερινή βάση, ώστε να μπορεί να ζήσει, θεωρείται μαρτύριο και η ευθανασία είναι η απελευθέρωση. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο ασθενής δεν είναι αυτόνομος και ανεξάρτητος και βασίζεται στην οικογένεια του. Αυτή η ψυχική και σωματική ταλαιπωρία όχι μόνο εξαντλεί τον ίδιο αλλά και τον στενό κύκλο του. Τέλος, ο καθένας είναι ελεύθερος και αυτοκαθορίζεται. Αρα, έχει δικαίωμα στον θάνατο αν αντιλαμβάνεται ότι η κατάσταση του δεν έχει περιθώρια βελτίωσης.

Από την άλλη όψη του νομίσματος, η ευθανασία δε θα ήταν αποδεκτή από ένα μέρος της κοινωνίας. Αρχικά, πολλοί ασθενείς -ενώ η κατάσταση τους φαινόταν μη αντιστρέψιμη- επιβίωσαν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο Στήβεν Γουίλιαμ Χόκινγκ ο οποίος, ενώ είχε διαγνωστεί με διάρκεια ζωής μόνο 2 χρόνων, πάλεψε και κατάφερε να ζήσει 76 χρόνια από τότε. Επίσης, η ευθανασία έρχεται σε αντίθεση με τον όρκο των γιατρών μόνο να θεραπεύουν. Θεωρείται απαράβατος και ιερός, ενώ με την ευθανασία δε θα έχει την ίδια ισχύ. Τέλος, αυτή η πράξη ισοδυναμεί με την ανθρωποκτονία, καθώς μπορεί να συνδέεται με οικονομικά, κληρονομικά ή και άλλου είδους συμφέροντα.

Συνοψίζοντας, η νομιμοποίηση της ευθανασίας είναι ένας ζυγός. Οι απόψεις διχάζονται και η τελική απόφαση απέχει πολύ, τουλάχιστον στην Ελλάδα. Αρα ποιος μπορεί να πάρει την απόφαση για τη ζωή του άλλου αν δεν μπορεί να αποφασίσει ο ίδιος;

Καπούλα Δανάη B2

Η «ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ»

Οι γυναίκες θεωρούνταν το κατώτερο φύλο, καθώς μέχρι και το δέκατο ένατο αιώνα ζούσαν σε μία ανδροκρατούμενη κοινωνία, η οποία καθόριζε και τα όρια. Όταν, όμως, το φεμινιστικό ιδεώδες έκανε την εμφάνισή του, τα όρια αυτά διευρύνθηκαν. Σε αυτό βοήθησε και η συγγραφέας Σάρα Γκράντ.

Η Σάρα Γκράντ επινόησε τον όρο «ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ», τον οποίο, μάλιστα, είχε συμπεριλάβει και σε ένα από τα άρθρα της με όνομα «Η ΝΕΑ ΠΤΥΧΗ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ», που δημοσιεύτηκε σε ένα Αμερικανικό Περιοδικό. Ο όρος αυτός διαδόθηκε από τον Βρετανό- Αμερικάνο Χένρι Τζέιμς, ο οποίος είχε ως στόχο να διαδώσει την αύξηση των φεμινιστριών στην Ευρώπη, αλλά και στην Αμερική. Υπήρχαν και άνδρες που στήριξαν τις αγωνίστριες για την ελευθερία τους γυναίκες, όπως ο Χένρικ Ίμψεν. Αντίθετα, ο Μαξ Μπιρμπόν κατέληξε να σατιρίζει το έργο αυτό υποστηρίζοντας τη φράση, «Η Νέα Γυναίκα ξεπήδησε πάνοπλη από το μυαλό του Ίμψεν».

Παρ' όλα αυτά, ο αγώνας αυτός συνεχίστηκε, με αποτέλεσμα τα δύο φύλα πλέον να είναι ίσα, τουλάχιστον στο δυτικό κόσμο. Τέλος, τώρα πια που υπάρχει η φεμινιστική ιδεολογία, είναι σίγουρο πως καμία γυναίκα δε θα αδικείται, καθώς θα είναι ελεύθερη να εκφράζεται και η άποψή της να εξισώνεται με εκείνη του ανδρός.

Μαρίνα Μοβσεσιαν Α2

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΖΩΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ

Στις μέρες μας υπάρχουν άνθρωποι που μπορούν να βλάψουν ένα ζώο χωρίς κάποια αιτία. Αυτό, κατά την γνώμη μου, είναι απαράδεκτο καθώς ένα αθώο πλάσμα που δεν έχει κάνει τίποτα βασανίζεται. Κάλλιστα αυτός ο άνθρωπος μπορεί να κακοποιήσει ή ακόμα να φτάσει και στα όρια της δολοφονίας μιας ανθρώπινης ψυχής. Επιστημονικές μελέτες, μάλιστα, έχουν καταδείξει ότι η κακοποίηση ζώων συνδέεται άμεσα με την ενδοοικογενειακή βία.

Αναλυτικότερα ως προς την ενδοοικογενειακή βία, άνθρωποι, κυρίως παιδιά, δέχονται διάφορες μορφές κακοποίησης. Όταν αναφερόμαστε στην παιδική κακοποίηση εννοούμε τη βία, την κακή μεταχείριση ή την παραμέληση την οποία βιώνει ένα παιδί ή ένας έφηβος ενώ βρίσκονται υπό την «προστασία» ενός ατόμου το οποίο εμπιστεύονται ή από το οποίο εξαρτώνται. Αρκετά παιδιά πέφτουν θύματα κακοποίησης από τους γονείς τους, οι οποίοι χρησιμοποιούν τη βία σα μέσο πειθαρχίας, αλλά και από άλλα σημαντικά πρόσωπα του περιβάλλοντος τους. Τα τελευταία χρόνια, υπάρχει κακοποίηση και μεταξύ συνομηλίκων. Αυτός που κακοποιεί αισθάνεται ότι είναι πιο ισχυρός από αυτόν που κακοποιείται, ο οποίος νιώθει ανήμπορος να αντιδράσει. Έτσι δημιουργούνται οι θύτες και τα θύματα.

Κακοποίηση δεν είναι μόνο η σωματική και η συναισθηματική, αλλά και η εγκατάλειψη ενός παιδιού από τον γονέα ή τον κηδεμόνα του. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί στο παιδί συναισθηματική βλάβη και σπανιότερα μπορεί να υπάρξει ακόμα και νοητική στέρηση. Όταν εγκαταλείπεται ένα παιδί εκτίθεται σε μεγάλο κίνδυνο. Επίσης, η παραμέληση είναι και αυτή μια μορφή κακοποίησης. Παραμέληση ενός παιδιού μπορεί να είναι φυσική, δηλαδή στέρηση τροφής, ρουχισμού, καταφυγίου, επίβλεψη ιατρικής φροντίδας. Ιατρική, δηλαδή να υπάρχει αδυναμία παροχής απαραίτητης φροντίδας για τη σωματική και την ψυχική υγεία του παιδιού. Εκπαιδευτική, δηλαδή οι γονείς να μην μπορούν να παρέχουν μόρφωση και κάλυψη ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών. Τέλος, συναισθηματική που είναι η αδιαφορία για τις συναισθηματικές ανάγκες

ενός παιδιού όπως είναι η αγάπη, η ασφάλεια και το αίσθημα αξίας. Επίσης, είναι η αδυναμία παροχής ψυχολογικής φροντίδας ή οι συνήθειες όπως η χρήση αλκοόλ ή άλλων ουσιών. Βέβαια, αν υπάρχει σοβαρό οικονομικό πρόβλημα στην οικογένεια τότε μπορούμε να πούμε ότι η παραμέληση του παιδιού δε θεωρείται κακοποίηση. Αν δεν υπάρχει κάποιο οικονομικό πρόβλημα και οι γονείς έχουν παραμελήσει το παιδί με τη θέλησή τους, τότε είναι κακοποίηση.

Οι πιο συνηθισμένες μορφές κακοποίησης είναι η σωματική, δηλαδή χτυπήματα με το χέρι ή με τη χρήση αντικειμένων, τσιμπήματα, τράβηγμα μαλλιών, δαγκώματα, κλωτσιές, κάψιμο με αντικείμενα όπως τσιγάρο. Επίσης είναι και η συναισθηματική δηλαδή λεκτικές κυρίως επιθέσεις που κάνουν κακό στον ψυχικό κόσμο του παιδιού, όπως είναι οι άγριες φωνές, οι αρνητικοί χαρακτηρισμοί, η δημιουργία ενοχών, η ταπείνωση, οι απειλές για εγκατάλειψη και για βία. Η απόρριψη και η μη εκδήλωση αγάπης, στοργής, υποστήριξης, ή καθοδήγησης. Οι ακραίες μορφές τιμωρίας όπως στέρηση φαγητού, νερού, κλείδωμα σε σκοτεινούς χώρους. Η συναισθηματική κακοποίηση είναι συχνά δύσκολο να αποδειχθεί και γι' αυτό είναι δύσκολη και η παρέμβαση. Η συναισθηματική κακοποίηση είναι σχεδόν πάντα παρούσα όταν έχουν διαπιστωθεί και άλλες μορφές. Αυτές οι μορφές κακοποίησης προκαλούν στο παιδί ψυχικά αλλά και σωματικά τραύματα. Μια άλλη μορφή κακοποίησης είναι η χρησιμοποίηση του παιδιού για να αποκομίσει οικονομικά οφέλη ο ενήλικας. Παραδείγματα εκμετάλλευσης αποτελεί η έκθεση και η ώθηση του ανηλίκου με στόχο την επαιτεία από πλευράς ενήλικα.

Σε κάθε περίπτωση κάθε μορφής κακοποίηση είναι κατακριτέα. Οφείλουμε να προστατεύουμε τα πλάσματα που μας έχουν ανάγκη και να καταγγέλλουμε όποια περίπτωση βίας πέσει στην αντίληψή μας.

Κωρήνα Νικολάου Α2

ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟ ΤΩΝ... REALITY SHOWS

Τα reality shows έχουν κατακτήσει το μυαλό των ανθρώπων στις μέρες μας. Συνήθως οι έφηβοι και τα παιδιά είναι οι συστηματικοί θεατές κάθε τέτοιου είδους τηλεοπτικού προγράμματος. Στόχος τους είναι να προβάλλουν στο άτομο ένα πρότυπο ή μια θεωρία ζωής.

Τα reality έχουν αρκετές κατηγορίες τις οποίες λατρεύει να παρακολουθεί ο δέκτης. Πιο συγκεκριμένα, είναι εννέα. Οι πιο φημισμένες είναι τα λεγόμενα talk shows, οι διαγωνισμοί ταλέντων και οι εκπομπές παραλλαγής της καθημερινότητας (τύπου «Αλ-τσαντίρι νιουζ»). Αυτού του τύπου οι εκπομπές καταφέρνουν να προσελκύουν το ενδιαφέρον των τηλεθεατών.

Τα reality έχουν και ένα κοινό σκοπό: να επιφέρουν οικονομικά κέρδη. Από τη στιγμή που αρκετός κόσμος ενδιαφέρεται να παρακολουθήσει το συγκεκριμένο είδος, οι παραγωγοί επιλέγουν να τοποθετήσουν κάποιο λογότυπο διαφόρων διάσημων μαρκών. Επομένως, η τηλεοπτική παραγωγή αυτής της εκπομπής θα είναι αρκετά κερδοφόρα, οπότε θα συμφέρει η τοποθέτηση ποτηριών, καπέλων ή και άλλων αντικειμένων με το λογότυπο της διαφημιστικής μάρκας.

Γιατί όμως ένας άνθρωπος να επιλέξει να παρακολουθήσει μία τέτοια εκπομπή και να μην προτιμήσει να δει ένα ντοκιμαντέρ ή μια ενημερωτική εκπομπή; Μήπως οι συνθήκες στην οποία στηρίζεται η σημερινή μας κοινωνία επιβάλλουν την παρακολούθησή τους ή μήπως η έλλειψη κριτικής ικανότητας των ανθρώπων είναι ένας άλλος λόγος; Οι πιεστικές συνθήκες στις οποίες ζούμε έχουν ως συνέπεια τη θέαση διαφόρων προγραμμάτων χαμηλής ποιότητας. Φτάνουμε σε σημείο να αδιαφορούμε για το τι παρακολουθούμε καθώς «μεταμορφωνόμαστε» -οικειοθελώς πολλές φορές- σε παθητικούς δέκτες.

Ανακεφαλαιώνοντας, γίνεται κατανοητό πως τα reality μας διασκεδάζουν μεν, έχουν αρνητική επιρροή στο πνεύμα μας δε. Γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να περιεργαζόμαστε τι βλέπουμε στην τηλεόραση επιλέγοντας μόνο όσα πραγματικά έχουν κάτι να μας προσφέρουν.

Μάριος Πεθαίνος A3

Στη σημερινή εποχή οι ανθρώπινες σχέσεις διέρχονται κρίση κυρίως λόγω πολύωρης εργασίας ή υπερβολικής χρήσης ηλεκτρονικών συσκευών, αλλά και λόγω εγωισμού και ζήλειας που συχνά μας κυριεύουν. Γι' αυτό και κάποιοι υποστηρίζουν πως στις μέρες μας δεν είναι εύκολο να βρεθούν αληθινί φίλοι.

Πραγματικά, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν κατάφεραν να γνωρίσουν ποτέ την αληθινή φιλία διότι ήταν «κλεισμένοι» στον εαυτό τους και δεν νοιάζονταν για τους συνανθρώπους τους, χωρίς να δίνουν ευκαιρία σε κανέναν να τους πλησιάζει. Ακόμη, η σημερινή νοοτροπία του συμφέροντος ωθεί το άτομο να ακολουθήσει μία χυδαία συμπεριφορά παριστάνοντας τον φίλο με σκοπό την εκμετάλλευση εκείνου που προσεγγίζει. Τέλος, μεγάλη ευθύνη φέρει κι ο εγωισμός, δηλαδή η αντίληψη ότι ένας πραγματικός φίλος πρέπει να είναι δίπλα στο φίλο του και να τον υποστηρίζει πάντα, άσχετα αν εκείνος δεν το κάνει ποτέ.

Ωστόσο, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι έχουν την υπομονή και το κουράγιο να βρουν την αληθινή φιλία. Γιατί για να χτιστεί μία γερή αλλά και υγιής φιλία χρειάζεται αρκετός καιρός. Πρέπει η σχέση αυτή να δοκιμαστεί σε ποικίλες- εύκολες και ταυτόχρονα δύσκολες καταστάσεις- και αν αντέξει, τότε τίποτα ποτέ δε θα μπορέσει να την χαλάσει. Γιατί οι φίλοι είναι η οικογένεια που εμείς διαλέγουμε.

Κλείνοντας, μία πραγματική φιλία μπορεί να πάρει αρκετό χρόνο για να βρεθεί, όμως σίγουρα αξίζει την προσπάθεια. Άλλωστε, αυτός είναι ο πραγματικός πλούτος του ανθρώπου- ένας πλούτος που δε μπορεί να εξαγοραστεί με χρήματα.

Χριστίνα Χριστοπούλου A2

«ΠΟΙΟΣ ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟ ΣΚΥΛΟ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ;»

Με την δημοσιογραφική ομάδα του σχολείου μας, αποφασίσαμε να παρακολουθήσουμε την θεατρική παράσταση «Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα;». Η παράσταση ήταν πάρα πολύ ωραία, όπως επίσης και η ερμηνεία των ηθοποιών. Ακόμα περνούσε στους θεατές κάποια πολύ σημαντικά μηνύματα, όπως τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να αντιμετωπίζουμε τα παιδιά με σύνδρομο Asberger, και τους προβλημάτιζε αρκετά.

Πρωταγωνιστικό ρόλο έχει ο Γ. Νιάρρος ο οποίος είχε τον ρόλο ενός 15χρονου παιδιού, του Κρίστοφερ που έρχεται σε επαφή με την σκληρή καθημερινότητα. Ο Κρίστοφερ έχει αρκετές ιδιαιτερότητες. Του αρέσει πάρα πολύ το κόκκινο χρώμα αλλά σιχάινεται το κίτρινο και το καφέ. Επίσης, έχει κλήση στα μαθηματικά και ξέρει όλους τους πρώτους αριθμούς μέχρι το 7507 αλλά δεν μπορεί να βρίσκεται μαζί με ξένους και δεν του αρέσει καθόλου να τον ακουμπάνε.

Μια νύχτα, ο Κρίστοφερ βλέπει τον Γουέλινγκτον, τον σκύλο της γειτόνισσάς του, σκοτωμένο στην αυλή. Παρά την αντίδραση του πατέρα του, αποφασίζει να λύσει το μυστήριο, γιατί αγαπούσε πάρα πολύ τον σκύλο. Αρχίζει, λοιπόν, τη δική του αστυνομική έρευνα και, με την υποστήριξη της δασκάλας του, καταγράφει όλα τα στοιχεία και τα συγκεντρώνει σ' ένα βιβλίο.

Η παράσταση είναι αρκετά ενδιαφέρουσα, καθώς ευαισθητοποιεί ενώ είναι ταυτόχρονα και χιουμοριστική. Σας την συνιστώ ανεπιφύλακτα!

Λάκκα Αναστασία Β2

Στο τέλος της παράστασης είχαμε την ευκαιρία να συναντήσουμε και να γνωρίσουμε τον πρωταγωνιστή της παράστασης, Γιάννη Νιάρρο, ο οποίος πρόθυμα απάντησε στις ερωτήσεις που του θέσαμε.

● **Πόσο δύσκολο ήταν να υποδυθείτε ένα παιδί με σύνδρομο Άσπεργκερ; Πώς σας φάνηκε ως ρόλος;**

- Μοναδικός ρόλος. Γιατί δεν είναι καθημερινός ρόλος. Έχει ένα χαρακτηριστικό κλινικά διακριτό και ξεχωριστό. Οπότε έχει πάρα πολύ ενδιαφέρον για έναν ηθοποιό να μη στηριχτεί μόνο στην ψυχολογία ή τα βιώματα ή στο ιστορικό του ρόλου. Υπάρχουν πολλά τεχνικά χαρακτηριστικά που αντιμετωπίζει. Δηλαδή, ένας αυτιστικός δεν κοιτάει ποτέ στα μάτια αλλά δεξιά-αριστερά ή τον ενοχλεί το άγγιγμα. Αυτά είναι πολύ εύκολα υποκριτικά όπλα. Από αυτή τη σκοπιά ήταν ίσως πιο εύκολος ρόλος από ό,τι φαίνεται και είχε πολύ ενδιαφέρον

αυτό. Επίσης, με έφερε σε επαφή με τέτοια θέματα που ουσιαστικά δεν τα γνώριζα. Γνώριζα μεν για τον αυτισμό, αλλά όπως γνωρίζουν όλοι, σε ένα επίπεδο μηδαμινό στην πραγματικότητα. Γενικά ήταν πάρα πολύ ωραία εμπειρία για μένα. Μέσα από αυτό το έργο που ήταν αριστούργημα μου δόθηκε η ευκαιρία να μάθω για αυτό το σύνδρομο παραπάνω πράγματα.

● **Είχατε κάποια γνώση πάνω στο θέμα του αυτισμού; Γνωρίζατε κάποιον αυτιστικό;**

- Είχα ένα φίλο ο οποίος είχε Άσπεργκερ και κάναμε πάρα πολύ παρέα. Αν δεν είχα αυτόν, δεν θα γινόταν τίποτα. Με βοήθησε πάρα πολύ. Ευτυχώς, του άρεσε και όλη η θεατρική διαδικασία. Οπότε κάθισα μαζί μου στο να ψάξουμε το ρόλο. Λειτουργήσε μαζί μου σαν ηθοποιός, όχι σαν πειραματόζωο. Ήμασταν οι δυο μας και παίζαμε τις κοινές σκηνές. Εγώ έκανα το μπάτσο και εκείνος έκανε τον ήρωα. Ο φίλος μου, βέβαια, δεν ήταν στο φάσμα του Κρίστοφερ (του ήρωα). Όχι τόσο πολύ, δηλαδή, αλλά και εκείνος αν τον αγγίξεις δεν νιώθει άνετα· νιώθει άβολα και γενικότερα έχουν πολλά κοινά χαρακτηριστικά.

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για το χρόνο σας!

Στη συνέχεια, μιλήσαμε με την Μαρία Καλλιμάνη, η οποία είχε το ρόλο της μητέρας στο έργο. Η ηθοποιός απάντησε με χαμόγελο και υπομονή στις απορίες μας.

● **Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με την υποκριτική;**

Δεν το είχα σκεφτεί από μικρή. Είχα παίξει, βέβαια, σε μία παράσταση στην Γ γυμνασίου που μου είχε αρέσει πάρα πολύ η εμπειρία, αλλά δεν το είχα σκεφτεί ποτέ σοβαρά. Ήρθα

στην Αθήνα, σπούδασα Αρχαιολογία, όμως αγαπούσα το θέατρο και πήγα να κάνω κάποια σεμινάρια θεάτρου. Εκεί μου δώσανε να υπο-δυθώ την Ηλέκτρα του Σοφοκλή. Επειδή είχα χάσει πρόσφατα τον μπαμπά μου, αυτό με εκτόνωσε πάρα πολύ ψυχικά. Ένωσα ότι θρηνούσα μέσα από την Ηλέκτρα το δικό μου πόνο και έτσι σκέφτηκα πως αυτό με αφορά πάρα πολύ. Κατάλαβα ότι είναι ένας τρόπος έκφρασης και το είχα πάρα πολύ ανάγκη. Μετά, την άλλη χρονιά, είδα σε ένα θέατρο που εκτιμώ πάρα πολύ το «Εμπρός» (το θέατρο αυτό δεν υπάρχει τώρα-ήταν στου Ψυρρή). Ήταν μία παράσταση που μου άρεσε πάρα πολύ και πήγα εκεί να κάνω κάποια σεμινάρια για φιλολόγους ως αρχαιολόγος που είχα τελειώσει. Ταυτόχρονα, εκείνο το διάστημα γινόταν μία Δραματική Σχολή και μου είπαν «Έλα να δώσεις εξετάσεις». Με είδαν έτσι και πιο μικρή... Από εκεί ξεκίνησαν όλα .

● **Ποιες είναι οι δυσκολίες αυτής της εργασίας;**

Βασική δυσκολία είναι ότι κάθε μέρα θέλει μία πειθαρχία, για να είσαι συγκεντρωμένος πάνω στη σκηνή και να παίζεις σαν να είναι κάθε μέρα η πρώτη φορά. Δεν είναι πολύ εύκολο εμείς ηθοποιοί να είμαστε πάντα σε εγρήγορση. Αλλά αυτό μας αρέσει. Παρατηρείς τον εαυτό σου την ώρα που παίζεις κιόλας πολλές φορές, δηλαδή ενώ είμαστε εκεί και πρέπει να είμαστε συγκεντρωμένοι έχει την ικανότητα ο άνθρωπος -ο ηθοποιός στη συγκεκριμένη περίπτωση- να τον παρατηρεί κιόλας τον εαυτό του την ίδια στιγμή. Ενίοτε καταλαβαίνουμε ότι τα λόγια δεν είναι «φρέσκα», δεν το ζούμε. Πρέπει να ζούμε την κάθε στιγμή σαν να 'ναι εδώ και τώρα. Αυτό είναι μία δυσκολία. Το πώς έρχεσαι, πώς προετοιμάζεσαι, πώς κάθε μέρα μπαίνεις στην παράσταση και συγκεντρωμένος ακούς τους συναδέλφους σου και απαντάς σα να είναι η πρώτη φορά. Το να είσαι πειθαρχημένος κάθε μέρα είναι μία δυσκολία. Κρατάς όλη σου την ενέργεια, τη συγκέντρωση, την όρεξη και τη δύναμη για να παίζεις αυτές τις δύο ώρες. Ούτε οι πρόβες δεν είναι εύκολες. Πρέπει να βγάλουμε δικά μας πράγματα ψυχικά μέσα από κάθε ρόλο και αυτό δεν είναι εύκολη διαδικασία, όπως και το να συνεννοηθούμε τόσοι άνθρωποι μαζί σε μία ευαίσθητη δουλειά. Αισθανόμαστε και πολύ ευάλωτοι πολλές φορές πάνω στη σκηνή. Ας είσαι και χρόνια ηθοποιός, είναι μέρες που αισθάνεσαι δυνατός και πώς θα τα καταφέρεις και να παίζεις και μέρες που αισθάνεσαι άσχημα και λες «πώς παίζω τώρα;». Αλλά είναι ένας δρόμος που μας αρέσει να τον ακολουθούμε γιατί έτσι γνωρίζουμε καλύτερα τον εαυτό μας και τους άλλους.

● **Μέσα από αυτή την παράσταση ποια ήταν η εμπειρία σας ;**

Ήταν πολύ ενδιαφέρον στις πρόβες ότι διαβάσαμε πράγματα για το Άσπεργκερ και ειδικά για τα παιδιά που έχουν τέτοια προβλήματα. Εγώ, επειδή παίζω τη μητέρα, πρώτη φορά άρχισα να καταλαβαίνω τι δυσκολίες αντιμετωπίζουν οι γονείς που έχουν παιδιά με ιδιαίτερη συμπεριφορά. Όλοι οι γονείς αντιμετωπίζουν προβλήματα, ιδίως στην εφηβεία ακόμα και με παιδιά χωρίς τέτοιου είδους ιδιαιτερότητες. Αλλά μέσα από αυτή την εμπειρία αισθάνθηκα ότι κατέκτησα, ότι έζησα, ότι συνειδητοποίησα τις δυσκολίες που μπορεί να έχει μία οικογένεια. Όπως βλέπουμε στο έργο, μάλιστα, αυτοί οι γονείς με τις καλύτερες προθέσεις κάνανε πολλά λάθη. Όμως το παιδί ήρθε και βρήκε τη μαμά στο Λονδίνο και η αγάπη της γι αυτό το παιδί την έκανε και αυτήν να επανορθώσει και να σταθεί στα πόδια της. Οπότε είναι και ένα δώρο αυτό το παιδί, δεν ήταν μόνο δυσκολία.

● **Έχετε κάποιο άτομο στο κοντινό σας περιβάλλον που να πάσχει από αυτισμό ή από κάτι άλλο σύνδρομο ;**

Όχι, δεν έχω, αλλά συνειδητοποίησα ότι μία πολύ αγαπημένη μου φίλη έχει παιδί με σύνδρομο Άσπεργκερ που ήμασταν συμφοιτήτριες μαζί στην Αρχαιολογία. Μάλιστα, όταν την πήρα να έρθει μου λέει «Ποιο βιβλίο; Αυτό; Εγώ δεν μπόρεσα να το διαβάσω αυτό το βιβλίο. Το έκλεισα.». Δεν μπόρεσε γιατί την αφορούσε απόλυτα. Αλλά μου είπε πως τώρα, επειδή παίζω εγώ στην παράσταση, θα έρθει να με δει .

Σας ευχαριστούμε πολύ για αυτή την όμορφη συνέντευξη!

Σφακιανάκη Ραφαέλα Β2

Μικροί συνθέτες εν δράσει

Στα πλαίσια του μαθήματος της Μουσικής της Γ γυμνασίου και αναφερόμενοι στις μουσικές φόρμες του 20ου αιώνα (ατονικότητα, σειραϊσμός, δωδεκαφθογγισμός, μιμιμαλισμός), παρουσιάστηκε την Παρασκευή 12 Απριλίου στο αμφιθέατρο του Λυκείου το project του Γ3 με τίτλο «Μικροί συνθέτες εν δράσει». Στόχος της συγκεκριμένης παρουσίασης ήταν η βαθύτερη και πιο εμπειρική κατανόηση των μουσικών αυτών ειδών. Τα παιδιά εργάστηκαν σε τέσσερις ομάδες, κατά τη διάρκεια του σχολικού μαθήματος, σε μια προσπάθεια να συνθέσουν ένα δικό τους κομμάτι. Βασικό σκέλος της εργασίας ήταν να καταγραφούν τα βήματα που ακολουθήθηκαν για τη σύνθεση και να παρουσιαστούν στο κοινό. Ήταν και μια ευκαιρία να δουν οι μαθητές στα πλαίσια της διαθεματικότητας τη σύνδεση μαθηματικών και μουσικής, καθώς βασίστηκαν σε αριθμητικούς συνδυασμούς και συμμετρίες. Για τις ανάγκες του project οι μαθητές συνεργάστηκαν με ένα επαγγελματικό κουαρτέτο εγχόρδων, που ερμήνευσε τα έργα τους. Σημαντική ήταν και η συμβολή της ορχήστρας του τμήματος Γ1 που έκλεισε την εκδήλωση με μια σύνθεση μιμιμαλισμού του καθηγητή Μουσικής, Δ.Ζήκου.

Μάθημα Στατιστικής

Υπάρχουν ημέρες που η μαθησιακή διαδικασία μοιάζει εξαιρετικά απλή, ενδιαφέρουσα και ενεργή. Είναι οι μέρες που οι ίδιοι οι μαθητές κινητοποιούνται και διαμορφώνουν το μάθημα μαζί με τον καθηγητή τους. Είναι οι μέρες που καθηγητές ίδιας ή διαφορετικής ειδικότητας συνεργάζονται και ενεργοποιούν τους μαθητές μέσα από ερωτήσεις. Θα μπορούσα να περιγράψω κάποια θεωρία μάθησης, αλλά η καταγραφή αφορά ένα διαδραστικό μάθημα στατιστικής. Πριν συνεχίσω όμως, θα ήθελα να θέσω κάποια ερωτήματα. Ένα σχολείο περιορίζεται χωρικά και χρονικά; Ένα σχολείο μπορεί να έχει επισκέπτες καθηγητές; Ένα σχολείο έχει διακριτά τμήματα και μαθητές κατανεμημένους ανά επίπεδο επιδόσεων;

Αν και οι περισσότεροι θα απαντούσαμε με τη φράση: «Θέλουμε ένα σχολείο πέρα από τοίχους και ωράρια», η πραγματικότητα μάς προσγειώνει απότομα. Γι' αυτό κι όταν οι συνθήκες είναι ευνοϊκές για ένα μάθημα διαφορετικό από τα συνήθη, είναι μία υπέροχη μέρα!

Σήμερα, Πέμπτη 21 Φεβρουαρίου 2019, οι μαθητές της Β' τάξης του Γυμνασίου, υποδέχτηκαν τρεις ερευνητές της Διδακτικής των Μαθηματικών στον χώρο του Λυκείου! Η μαθηματικός και υποψήφια διδάκτορας του ΕΚΠΑ, κα Διονυσία Μπακογιάννη, σχεδίασε, μετά από πρόσκλησή μας, ένα διαδραστικό μάθημα για τους μαθητές του σχολείου μας, με τίτλο:

«Ο ρόλος της τυχαιότητας σε στατιστικά προβλήματα: Τύχη, ατυχία, σύμπτωση ή επιλογή.»

Μαζί της, συντονιστές στην προσπάθεια αυτή ήταν οι ερευνητές της διδακτικής των μαθηματικών, η κα Γωγώ Μυστριώτη κι ο κ. Δημήτρης Κωνσταντινίδης.

Οι μαθητές χωρίστηκαν σε ομάδες, πειραματίστηκαν, συνέλεξαν δεδομένα, εξερεύνησαν διαφορετικές μεθόδους συλλογής δεδομένων και διερεύνησαν τον ρόλο του τυχαίου στην αξιοπιστία ενός στατιστικού αποτελέσματος. Τύχη ή τυχαιότητα; Υπάρχει διαφορά;

Παραθέτω μερικές από τις σκέψεις των μαθητών που εργάστηκαν σε ομάδες για δύο συνεχόμενες ώρες με χαμόγελο και ενδιαφέρον.

«Ήταν πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία και είμαστε πολύ τυχεροί που είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε ερευνητές που ασχολούνται με τη Στατιστική. Μάθαμε πολλά και ενδιαφέροντα πράγματα που σχετίζονται με την τύχη, την τυχαιότητα και πώς βοηθά αυτό στη μελέτη στατιστικών δεδομένων. Τέλος, οι ερευνητές ήταν πολύ φιλικοί και μας έκαναν να καταλάβουμε πολλά με έναν ενδιαφέροντα και δημιουργικό τρόπο.»

«Οι ερευνητές ήταν πολύ καλοί και προσπάθησαν να μας μάθουν καινούρια πράγματα χωρίς να μας τα λένε, αφήνοντάς μας να τα καταλάβουμε μέσα από πειράματα. Μοναδική ευκαιρία!»

«Μου άρεσε πολύ. Ήταν μία αξέχαστη εμπειρία. Το πρόγραμμα που είχαν ετοιμάσει ήταν πολύ ωραίο. Έμαθα πως το τυχαίο είναι και καλύτερο!»

Η άποψη του τελευταίου μαθητή για το τυχαίο αφορά την τυχαία επιλογή σε ένα δείγμα για μία στατιστική έρευνα. Οι μαθητές μέσα από τις δύο φάσεις του πειράματος κατανόησαν τι σημαίνει τυχαία και τι μεροληπτική επιλογή ενός δείγματος, συζήτησαν με την ερευνήτρια, κα Μπακογιάννη Διονυσία, για την έννοια της τυχαιότητας και της τύχης και συμφώνησαν ότι παρότι η έννοια της τύχης εμπεριέχει την ατυχία, εντούτοις το τυχαίο (δείγμα) έχει μικρή πιθανότητα να είναι ατυχές!

Όπως χαρακτηριστικά γράφει ένας μαθητής μετά την δράση: *«Αν και εξωπραγματικό, η τυχαιότητα μπορεί να θεωρηθεί ως μία δύναμη!»*

Θα ήθελα να ευχαριστήσω πολύ τους ερευνητές για την τιμή που μας έκαναν να έρθουν στο σχολείο μας. Επίσης, ευχαριστώ τους μαθητές μας που ήταν εξαιρετικά συνεργάσιμοι και δραστήριοι. Να έχετε πάντα τη δίψα για γνώση.

Άννα Γαβριήλ

Καθηγήτρια Μαθηματικών
M.Sc. Διδακτική των Μαθηματικών

«ΑΝΤΙΓΟΝΗ» ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΤΡΑΣ

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 2018 η Γ' Γυμνασίου του σχολείου μας παρακολούθησε την αρχαία τραγωδία «Αντιγόνη» του Σοφοκλή. Πολλά παιδιά δεν είχαν ξαναζήσει ανάλογη εμπειρία και μπορώ να πω πως δεν απογοητεύτηκαν από την παράσταση. Η αλήθεια είναι πως όλοι ενθουσιαστήκαμε, διότι κληθήκαμε να κατανοήσουμε την αρχαία φιλοσοφία, τα ήθη, τις αξίες των τότε ανθρώπων, ενώ παράλληλα μεταφερθήκαμε σε εκείνη την εποχή.

Οι ηθοποιοί απέδωσαν το έργο εξαιρετικά, αναλαμβάνοντας ακόμη και διπλούς ρόλους ο καθένας, κάτι που απαιτούσε το έργο, αφού οι βασικοί ηθοποιοί που υποδύονταν τους πρωταγωνιστές ήταν μόνο τρεις (όπως στις περισσότερες αρχαίες τραγωδίες).

Η βραδιά αυτή έμεινε αξέχαστη σε όλους, αφού η πρωτο-

βουλία να παρακολουθήσουμε τη συγκεκριμένη παράσταση ήταν μία υπέροχη ιδέα που εξελίχθηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Όσο παράξενο και αν ακούγεται, μείναμε όλοι προσηλωμένοι μέχρι τέλους, αφού τόσο το ταλέντο των ηθοποιών, όσο και τα λιτά σκηνικά και κοστούμια, η ατμόσφαιρα του θεάτρου, μας έκαναν ένα με την παράσταση -ένιωθες λες και το ζούσες εσύ ο ίδιος-.

Τέλος, αξίζει να αναφέρω πως αυτή η τραγωδία μας βοήθησε σημαντικά στο μάθημα «Ευριπίδη Ελένη», αφού μας προσέφερε πολλές πληροφορίες για τις αρχαίες τραγωδίες, μιας και αποτέλεσε την ενσάρκωση της θεωρίας στην πράξη.

Έλενα Δάρα, Γ3

Εκδρομή στο «Paradise Park»!

Το σχολείο μας διοργάνωσε μια εκδρομή στο «Paradise Park», ένα αθλητικό κέντρο στον δήμο Αχαρνών. Εκεί μάθαμε να δουλεύουμε πάνω σε μια πλακέτα Arduino και κάναμε αθλητικές και ψυχαγωγικές δραστηριότητες. Παίξαμε βόλεϊ, κάναμε τοξοβολία, ποδόσφαιρο και χορό. Οι άνθρωποι που δουλεύαν εκεί ήταν πολύ καλοί μαζί μας και μας βοηθούσαν σε ό,τι χρειαζόμασταν. Ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδρομή και περάσαμε όλοι υπέροχα!

*Νικολέττα Μαστρογιάννη, Β1
Θεοφανία Ταμπουράκη, Β1*

Κύπρος 2κ19

Φέτος πρώτη Γυμνασίου! Μεγάλες αλλαγές. Σχολείο, καθηγητές, φίλιες, μαθήματα και υποχρεώσεις. Οι έντονοι, πλέον, ρυθμοί της καθημερινότητας απαιτούν χρόνο για ξεκούραση και αποφόρτιση. Κύριες ανησυχίες των παιδιών της ηλικίας μας είναι ζητήματα που αφορούν την κοινωνική τους ζωή και ψυχολογία. Πολλές φορές, ένα ταξίδι με την παρέα τους μπορεί να αποδειχτεί ο καλύτερος τρόπος για να περάσουν μαζί τον ελεύθερο χρόνο τους, ειδικά σε περίοδο διακοπών. Και όταν το ταξίδι αναμειγνύεται με τη γνώση, αποτελεί την τέλεια «συνταγή» για μια σχολική εκδρομή. Την συνταγή αυτή αξιοποίησε το σχολείο μας και επισκεφτήκαμε το μαγευτικό νησί της Κύπρου το φετινό Πάσχα στο πλαίσιο των εκπαιδευτικών σχολικών εκδρομών.

Τετάρτη πρωί 17 Απριλίου, τελευταία ημέρα και η αντίστροφη μέτρηση έχει αρχίσει! Θέμα όλων των συζητήσεων η σχετική με την εκδρομή προετοιμασία (έγγραφα, αποσκευές, ρούχα και τα λοιπά). Το ίδιο βράδυ η ανυπομονησία μάς είχε καταλάβει. Ήμαστε σίγουροι ότι θα είχαμε μια αξέχαστη εμπειρία.

Πέμπτη ξημερώματα 18 Απριλίου, άφιξη στο σχολείο και αναχώρηση για το αεροδρόμιο. Ήταν το πιο ευχάριστο πρωινό από τρεις ώρες θα βρισκόμασταν εκεί. Το ταξίδι ήταν υπέροχο, γέλια και φωνές ακούγονταν παντού. Είχαμε ήδη αρχίσει να συνειδητοποιούμε ότι η πολυαναμενόμενη εκδρομή αυτή είχε επιτέλους ξεκινήσει!

Μετά την προσγείωσή μας στο διεθνές αεροδρόμιο της Λάρνακας, παραλάβαμε τις αποσκευές, μπήκαμε στο πούλμαν και ξεκινήσαμε την ξενάγηση στο πανέμορφο αυτό νησί. Από αξιοθέατο σε αξιοθέατο, η ώρα πενούσε δίχως να το καταλάβουμε. Είχε φτάσει το μεσημέρι και συγχρόνως η ώρα για βόλτες, φαγητό και αγορές! Αφού κανονίσαμε με τις υπεύθυνες καθηγήτριες σημείο και ώρα συνάντησης, όλες οι παρέες κατευθύνθηκαν προς διαφορετικά μέρη. Η καλύτερη στιγμή της ημέρας, αυτό που περιμέναμε τόσο καιρό. Χρόνος με τους φίλους μας και αξέχαστες στιγμές! Μετά από δύο περίπου ώρες, αναχωρήσαμε για το ξενοδοχείο. Τακτοποιηθήκαμε στα δωμάτια μας, πήγαμε για βραδινό και στη συνέχεια πήγαμε για ύπνο έπειτα από αυτήν την κουραστική ημέρα.

Παρασκευή 19 Απριλίου πρωί, ξυπνήσαμε και πήγαμε για

πρωινό. Ένας πλούσιος μπουφές, με πρωινό για όλες τις προτιμήσεις, μας περίμενε στο εστιατόριο του ξενοδοχείου. Μετά από μία ώρα, επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν και κατευθυνθήκαμε προς τη Λάρνακα. Πρώτη στάση το Γυμνάσιο Δροσιάς Λάρνακας, όπου γνωρίσαμε τους μαθητές και παρακολούθησαμε μια παρουσίαση με θέμα τη Μεγάλη Εβδομάδα. Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε διάφορα άλλα αξιοθέατα (εκκλησία Αγίου Λαζάρου, Αλυκή της Λάρνακας, τζαμί στην περιοχή της Αλυκής), κάναμε περίπατο στον παραλιακό πεζόδρομο της Λάρνακας και επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο για φαγητό και ξεκούραση.

Σάββατο 20 Απριλίου πρωί, η ολοήμερη εκδρομή στην πόλη της Πάφου ξεκίνησε. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσίασε η Πέτρα του Ρωμιού, το σημείο από το οποίο κατά τη μυθολογία αναδύθηκε η θεά Αφροδίτη. Ακολούθησε επίσκεψη σε άλλα σημεία της πόλης καθώς επίσης και ελεύθερος χρόνος για φαγητό και ψώνια. Κατά τη γνώμη μου, η πόλη της Πάφου είναι ο καλύτερος προορισμός για τους επισκέπτες της Κύπρου, με μεγάλη ποικιλία εστιατορίων και τουριστικών καταστημάτων. Επιστρέψαμε στην Λεμεσό όπου διαμέναμε (στο ξενοδοχείο AJAX Hotel), δειπνήσαμε και κοιμηθήκαμε.

Κυριακή 21 Απριλίου πρωί, τελευταία ημέρα αυτής της υπέροχης εκδρομής. Πήραμε πρωινό για τελευταία φορά και στη συνέχεια παραδώσαμε τα δωμάτια. Το πρόγραμμα σήμερα περιλάμβανε περίπατο στην όμορφη πόλη της Λεμεσού. Έπειτα, επισκεφτήκαμε τα Λεύκαρα, ένα χωριό το οποίο φημίζεται για τα χειροποίητα υφαντά και ασημικά του. Εκεί είχαμε ελεύθερο χρόνο για περιήγηση προτού αναχωρήσουμε για το αεροδρόμιο της Λάρνακας.

Κυριακή 21 Απριλίου απόγευμα, άφιξη στο αεροδρόμιο. Η εκδρομή αυτή είχε, χωρίς να το καταλάβουμε, φτάσει στο τέλος της. Κάναμε τις τελευταίες μας αγορές από τα καταστήματα του αεροδρομίου και επιβιβαστήκαμε στο αεροπλάνο. Μόλις προσγειωθήκαμε, τηλεφωνήσαμε στους γονείς μας και στη συνέχεια επιστρέψαμε στο σχολείο από όπου μας παρέλαβαν.

Με λίγα λόγια, η εκδρομή στην Κύπρο ήταν απλά υπέροχη! Ως πρώτη εκδρομή με τις παρέες μας, αποτέλεσε αξέχαστη εμπειρία. Είχαμε την ευκαιρία να έρθουμε πιο κοντά με αλλά παιδιά, να κάνουμε καινούργιες φίλιες, να συζητήσουμε με τις υπεύθυνες καθηγήτριες (οι οποίες ήταν πάντα εκεί, όταν τις χρειαζόμασταν και μας κρατούσαν ασφαλείς) και να περάσουμε υπέροχα. Ήταν αδιαμφισβήτητα μια πετυχημένη «συνταγή»!

ΠΟΛΥΤΡΟΠΙΚΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

Φέτος ως Γ' Γυμνασίου του σχολείου μας επισκεφθήκαμε την όμορφη πόλη της Αυστρίας, την Βιέννη. Ιδιαίτερη εντύπωση μας προξένησε η μοναδική αισθητική και αρχιτεκτονική των κτιρίων, τα οποία έχουν χτιστεί με βάση την περίοδο του μπαρόκ. Οι ευνοϊκές καιρικές συνθήκες, κάτι πρωτοφανές για αυτήν τη βόρεια ευρωπαϊκή χώρα, συνέβαλαν στην εύκολη περιήγηση μας στην πρωτεύουσα. Είχαμε την ευκαιρία να γευτούμε τα παραδοσιακά πιάτα και να έρθουμε σε επαφή με την τοπική κουζίνα. Αξιοσημείωτη είναι και η μονοήμερη επίσκεψη μας στην γειτονική Σλοβακία και συγκεκριμένα στην γραφική Μπρατισλάβα, όπου γνωρίσαμε μια ακόμη πανέμορφη πόλη της Ευρώπης. Όλοι μας ενθουσιαστήκαμε από την βιεννέζικη κουλτούρα και νοστροπία και σίγουρα είναι μια ακόμα εκδρομή που θα μείνει αξέχαστη στις μνήμες μας!

Μυρτώ Μενάγια, Γ1

Σωτήρης Ανδροβιτσιανέας, Γ1

Χριστίνα Πάτρα, Γ1

Θανάσης Σκολαρίκος, Γ1

ΒΙΕΝΝΗ 2019

Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

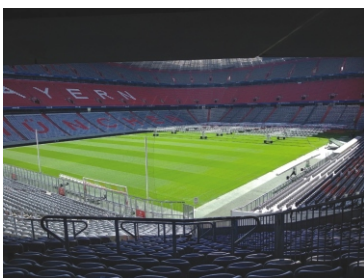

ΜΟΝΑΧΟ 2019

Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος πραγματοποιήθηκαν εκπαιδευτικές εκδρομές στο εξωτερικό για όλες τις τάξεις του Γυμνασίου. Ήταν μια φανταστική εμπειρία που πολλοί μπορεί να μην έχουν την δυνατότητα να ξαναζήσουν. Εμείς, η φετινή Β' Γυμνασίου, γνωρίσαμε την γερμανική πόλη του Μονάχου. Η αγαπημένη μου ανάμνηση από την πόλη αυτή είναι σίγουρα η επίσκεψη στο γήπεδο της γερμανικής ομάδας FC Bayern Munchen γνωστό ως Allianz Arena. Εξίσου ενδιαφέρουσα ήταν και η επίσκεψή μας στο Salzburg της Αυστρίας καθώς και στο αλατωρυχείο της πόλης. Η εκδρομή στο Μόναχο ήταν μια αξέχαστη εμπειρία και ελπίζω οι επόμενές μας εκδρομές στο εξωτερικό να είναι ακόμα καλύτερες!!!!

Αναστασία Λάκκα, Β2

Συζήτηση με τον Κώστα Κοτίδη

Κάθε χρόνο, στις αρχές του Μαρτίου, αναρωτιέμαι πώς θα διαμορφώσω τη γιορτή της 25ης Μαρτίου μαζί με τους μαθητές του τμήματος που έχω υπό την επιμέλεια μου. Αρχίζω με το προφανές ερώτημα «τι μας προσφέρει ο εορτασμός της επετείου;» και συνεχίζω με τις σκέψεις «να μην είναι βαρετή η συζήτηση που θα κάνουμε, αλλά να βρω μια σύνδεση με το σήμερα». Αλήθεια, πόσο εύκολο είναι να πείσεις μία «ζωηρή μέλισσα», έναν και μία έφηβη, στις αρχές της άνοιξης να παρακολουθήσει, πόσο μάλλον να συμμετέχει σε μία συζήτηση γύρω από το έπος του '21. Πόσο εύκολο είναι οι μικροί μαθητές να εμπνευστούν από έναν ήρωα της επανάστασης και πώς μπορούν να προβάλλουν τις αρετές και τους δαίμονές του στο τώρα και να τις παραλληλίσουν με τις δικές τους ζωές ή ακόμα με τις ζωές των υποτιθέμενων ή μη ηρώων της εποχής μας; Πώς θα ένιωθαν οι μαθητές να μιλήσουν για έναν ήρωα; Ποιον θα επέλεγαν; Τι χαρακτηριστικά θα συγκέντρωνε; Η σκιαγράφηση ενός ήρωα, ήταν λοιπόν το θέμα της γιορτής για την 25η Μαρτίου 1821 του τμήματος Γ1 του Γυμνασίου «Πολύτροπη Αρμονία» με αφορμή το βιβλίο του οικονομολόγου, κύριου Κώστα Κοτίδη, καθηγητή του Λυκείου «Πολύτροπη Αρμονία». Ο αγαπητός συνάδελφος δέχτηκε να έρθει στην τάξη μας και να συζητήσει με τους μαθητές για το βιβλίο του, αλλά κυρίως, για όλους εκείνους τους λόγους που τον προέτρεψαν να γράψει για τον Οδυσσέα Ανδρούτσο. Οι μαθητές έθεσαν τα ερωτήματά τους και σας παραθέτουμε τη συζήτηση σε μορφή συνέντευξης. Ευχαριστώ από καρδιάς τον κ. Κοτίδη που αποδέχτηκε την πρόσκληση. Επίσης, ευχαριστώ τους μαθητές του τμήματος Γ1 του Γυμνασίου της Πολύτροπης Αρμονίας για τη συμμετοχή και την αγάπη που έδειξαν για το βιβλίο και τη γιορτή.

*Άννα Γαβριήλ
Μαθηματικός*

Ερωτήσεις & απαντήσεις:

- **Κύριε Κοτίδη, το βιβλίο σας, «Οι μέρες της δόξας», αποτελεί το πρώτο μέρος από την τριλογία «Για τον Οδυσσέα Ανδρούτσο», όπως γράφει στο τέλος του. Υπάρχει τριλογία, πράγματι;**

Μ' έναν τρόπο, ναι, υπάρχει. Μέχρι τώρα, ασχολήθηκα τρεις φορές με τον Οδυσσέα. Η πρώτη είναι το βιβλίο που κρατάτε. Η δεύτερη, μια μικρή συλλογή ποιημάτων με τίτλο «Το συναξάρι του Εικοσιένα». Και η τρίτη, το σενάριο για μια κινηματογραφική ταινία όπου όλα στρέφονται γύρω από τη ζωή του ήρωα, σενάριο που ολοκληρώθηκε μόλις πέρυσι. Όλο αυτό που περιγράφω δεν είναι η κλασική τριλογία που έχετε στο μυαλό σας, μα εγώ, μέσα μου, νοιώθω πως έχω ολοκληρώσει το χρέος που είχα αναλάβει απέναντί του.

- **Γιατί επιλέξατε τον συγκεκριμένο ήρωα, τον Οδυσσέα Ανδρούτσο;**

Κατά βάθος, γιατί τον λυπήθηκα. Ένα τόσο πικρό τέλος δεν αξίζει σ' έναν άνθρωπο σαν κι αυτόν, σκέφτηκα. Και ούτε ένας κακούργος δεν πρέπει να έχει μια τέτοια κηδεία σαν και κείνη που του πρόσφερε το εκκολλημένο κράτος μας το καλοκαίρι του 1825.

Τον πόνεσα κι άρχισα να γράφω για τη ζωή του.

- **Από πού αντλήσατε τις πληροφορίες για το βιβλίο σας; Ήταν εύκολη η πρόσβαση σε πηγές πληροφοριών για την επανάσταση του '21; Ποιες ήταν οι κύριες δυσκολίες της έρευνάς σας;**

Αυτό που έψαχνα να βρω ήταν κρυμμένο σε κάποιο βιβλίο, άρθρο ή ντοκουμέντο που είτε αγνοούσα την ύπαρξή του είτε έπρεπε για πρώτη φορά να ασχοληθώ σοβαρά μαζί του. Απομνημονεύματα ηρώων, με κορυφαία αυτά του Μακρυγιάννη, όπου η χρονογραμμή της ζωής του ενός (του Μακρυγιάννη) έτεμνε σε πολλά σημεία εκείνη του άλλου (του Ανδρούτσου). Πολύτομα έργα, αφιέρωμένα στην ελληνική επανάσταση, όπως του Τρικούπη ή του Κόκκινου. Εφημερίδες του 19ου αιώνα, ορισμένες από τις οποίες τύπωναν τις σελίδες τους την ώρα που εξελισσόταν ο ξεσηκωμός. Όλα αυτά είναι δίπλα μας, στην βιβλιοθήκη του δήμου μας ή ακόμα και του σπιτιού μας, περιμένοντας τον επόμενο ερευνητή που θα τα μελετήσει. Αν είστε εσείς αυτοί που θα θελήσουν να το κάνουν, ποια δυσκολία μπορεί να φανεί τόσο μεγάλη ώστε να σας εμποδίσει;

- **Η οικογένειά του, ειδικά ο πατέρας του Οδυσσέα, επηρέασαν την προσωπικότητά του, όπως διαγράφεται στις πρώτες σελίδες της αφήγησης. Σε τι βαθμό πιστεύετε ότι έδρασε αυτή η επιρροή στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του ως ήρωα;**

Ο πατέρας, για τον οποίο μιλούσαν όλοι αλλά δε βρισκόταν πουθενά, ήταν το μακρινό σημείο του ορίζοντα που προσπαθούσε διαρκώς να αγγίξει ο Οδυσσέας. Η μητέρα, για την οποία μιλούσαν λίγοι αλλά βρισκόταν παντού, ήταν η μόνιμη συντροφιά σ' αυτό το ταξίδι.

- **Τι σκέψεις θέλατε να δημιουργήσετε στους αναγνώστες σας γράφοντας το βιβλίο σχετικά με τον Οδυσσέα και την επανάσταση του 1821;**

Πως άξιζε τον κόπο να σπαταλήσουν λίγες ώρες από τις ζωή τους για να διαβάσουν αυτό που έγραψα.

- **Η μόρφωση του Οδυσσέα στάθηκε πολύτιμη για την επανάσταση, αλλά και για τον ίδιο. Πώς το αιτιολογείτε αυτό;**

Η μόρφωση που αναφέρετε, προϊόν οικογενειακής φροντί-

δας, προσωπικής δουλειάς αλλά και του αντιφατικού περιβάλλοντος της αυλής των Ιωαννίνων ήταν σημαντική για τον ίδιο, γιατί τον έφερε σ' επαφή με πνευματικούς ανθρώπους όπως ο Κοραΐς που διεύρυναν με τα λόγια τους τη σκέψη του.

Και για την επανάσταση, γιατί είχε την τύχη σε τόσο κρίσιμες στιγμές για την επιβίωσή της- να έχει στις τάξεις της ανθρώπους όχι μόνο δυνατούς στο σώμα και τη θέληση αλλά και στο πνεύμα.

- **Αν δεν είχε πεθάνει στην τελευταία απόπειρα δολοφονίας ο Οδυσσέας Ανδρούτσος, θα είχε πεθάνει σαν ζητιάνος, πιστεύετε;**

Θα σας έλεγα πως παραίτηταν περήφανος για να ζητιανέψει. Όμως, σκέφτομαι πως ζητιάνεψε τελικά μέχρι και ο Νικητάρας, πραγματικό υπόδειγμα ακεραιότητας και περηφάνιας ανάμεσα στους ήρωες του Εικοσιένα.

Οι ιστορικοί συνήθως αγριοκοιτούν όποιον προσπαθεί να περιγράψει εναλλακτικές εκδοχές της ιστορικής εξέλιξης από εκείνη που τελικά πραγματοποιήθηκε. Εγώ, δυστυχώς, δεν είμαι ιστορικός και υποθέτω πως αυτό μου δίνει το δικαίωμα να απαντήσω στο ερώτημά σας. Ένας γερασμένος Οδυσσέας θα συναντούσε τον Κύριό του, περιθωριοποιημένος και ανικανοποίητος.

- **Κύριε Κοτίδη, ποια κοινά χαρακτηριστικά έχετε εσείς με τον ατίθασο και γενναιόδωρο Οδυσσέα;**

Πολύ λιγότερα απ' όσα θα ήθελα, πολύ περισσότερα απ' όσα αξίζω.

- **Έχουν περάσει 12 χρόνια από τότε που γράψατε το βιβλίο. Εμείς, σας το ξαναθυμίσαμε. Σε κάποιες στιγμές της ζωής σας σκεφτήκατε: «Τώρα τι θα έκανε ο Οδυσσέας;»**

Νομίζω πως αυτήν την ερώτηση θα έπρεπε να την κάνω πιο συχνά στον εαυτό μου, ειδικά τις εποχές που βυθίζομαι στην αδράνεια και το τέλμα. Ίσως έτσι να παραδειγματίζομαι από τη σιγουριά και το δυναμισμό με τον οποίο αντιμετώπιζε καταστάσεις, το βαθμό δυσκολίας των οποίων ούτε να διανοηθώ δεν μπορώ.

- **Αν το ξαναγράφατε, θα αλλάζατε κάτι;**

Στη μορφή, τίποτα. Στο περιεχόμενο, ίσως. Αν έγραφα αυτό το μικρό βιβλίο σήμερα, ίσως να κρατούσα μεγαλύτερες αποστάσεις, μπορεί να ήμουν λιγότερο απόλυτος απ' ότι μια δεκαετία πριν.

Όμως, τότε ζούσα, σα να ήτανε δική μου, κάθε επιτυχία, κάθε αναποδιά και κάθε αδικία που βίωνε ο Οδυσσέας. Θα ήταν κρίμα να χαθεί όλο αυτό επειδή εγώ τυχαίνει να μεγαλώνω.

ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΜΙΚΡΗ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΜΟΤΣΑΡΤ

Η εκδήλωση με τίτλο «Ζωγραφίζοντας τη μικρή νυχτερινή μουσική του Μότσαρτ» έλαβε χώρα την 01-02-2019 στο αμφιθέατρο του Λυκείου και διοργανώθηκε από το ΑΓ1. Στόχος ήταν να παρουσιαστεί ένας εύκολος τρόπος ακρόασης και ανάλυσης κυρίως κλασικών ορχηστρικών κειμένων, έτσι ώστε οι μαθητές αλλά και το κοινό να μπορούν να τα κατανοήσουν καλύτερα και να αντλήσουν ιδέες και συναισθήματα από έργα υψηλής αισθητικής. Πιο συγκεκριμένα, οι μαθητές του Α1 με τη βοήθεια του καθηγητή μουσικής Δ. Ζήκου ανέλυσαν τη γνωστή σερενάτα του Μότσαρτ «Μικρή νυχτερινή μουσική» και άλλο ένα σύγχρονο κλασικιστικό πιανιστικό έργο. Η ιδιαιτερότητα της παρουσίασης ήταν ότι έγινε με τη βοήθεια της ζωγραφικής σε διάφορα στυλ, κυρίως σε αφηρημένο εξπρεσιονισμό, με αποτέλεσμα ο ακροατής να βλέπει και να ερμηνεύει τα διάφορα στοιχεία της μουσικής σύνθεσης. Την παρουσίαση προλόγισαν με ιστορικά στοιχεία που αφορούσαν τη ζωή του Μότσαρτ και της συγκεκριμένης σύνθεσης, καθώς επίσης και με κείμενα που αφορούν τη σχέση ζωγραφικής και μουσικής. Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με μια μίνι αναφορά στον σπουδαίο ζωγράφο και μουσικό Βασίλι Καντινσκι.

η λογοτεχνική γωνιά των παιδιών

«Όπως στα παραμύθια»

Είσαι μέσα στο μυαλό μου
Το πιο ωραίο μυστικό μου
Η χαρά μες στη μιζέρια
Ο ουρανός και τα αστέρια

Μία λάμψη στο σκοτάδι
Το πιο τρυφερό μου χάδι
Ό,τι θέλω στη ζωή μου
Είναι και είσαι εσύ δική μου

Το ξέρω είναι δύσκολο, το ξέρω πως δεν
είναι απλό

Θέλω μόνο να μου πεις, να μου πεις το
σ' αγαπώ

Ξέρω στ' αλήθεια πως φοβάσαι, μα μες
στην αγκαλιά μου θα 'σαι

Θέλω μόνο να μου πεις, να μου πεις το σ'
αγαπώ

Πολύ καιρό περίμενα
Να έρθει εκείνη η μέρα
Που απ' τα χείλη σου θ' ακούσω
Μονάχα καλημέρα

Το ξέρω είναι υπερβολή
Μα είναι η αλήθεια
Θα σ' αγαπώ για μια ζωή
Όπως στα παραμύθια

Το ξέρω είναι δύσκολο, το ξέρω πως δεν
είναι απλό

Θέλω μόνο να μου πεις, να μου πεις το
σ' αγαπώ

Ξέρω στ' αλήθεια πως φοβάσαι, μα μες
στην αγκαλιά μου θα 'σαι

Θέλω μόνο να μου πεις, να μου πεις το
σ' αγαπώ

Γιώργος Καρμπόνης, Γ1

«Τα παιδιά... της ανάγκης»

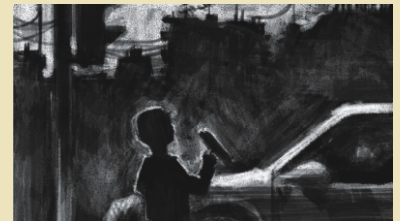
Πρόσωπα χλωμά
μάτια μεγάλα
ρούχα φθαρμένα
πόδια γυμνά.

Τα φανάρια ρυθμίζουν
την κυκλοφορία του δρόμου.
Γρηγόρης...
Σταμάτης...

Ένα βρώμικο μούτρο
κολλάει στου αμαξιού το παράθυρο.
Βοηθήστε με, σας παρακαλώ!
Καλέ κύριε, βοηθήστε με!
Πάρτε μαντηλάκια για την κυρά σας,
σας παρακαλώ!

Η καρδιά μου φτερουγίζει,
αυτονομείται και υπακούει
στους δικούς της ρυθμούς.
Είμαι ακόμα μικρή.

Η συναλλαγή ολοκληρώνεται.
Το φανάρι ανοίγει.
Το παιδί απομακρύνεται.

Στον ελάχιστο χρόνο που έχει
χοροπηδά ...
παιρνει φόρα και κλωτσά
ένα τενεκεδένιο κουτί coca cola.

Κάτι κατάφερε.
Αυτή τη φορά, στάθηκε τυχερό...

Πάει καιρός τώρα ...
που δεν υπάρχουν παιδιά στα φανάρια.
Που πήγαν;
Σε ποια σκοτεινή συνοικία
της πολύβουης πόλης
να φθείρονται τα παιδιά
...της ανάγκης;

Τα φανάρια συνεχίζουν αδιάκοπα
να ρυθμίζουν τη κυκλοφορία του δρόμου.
Σταμάτης...
Γρηγόρης...

Το αμάξι ξεμακραίνει...
Είμαι λίγο μεγαλύτερη τώρα.
Δεν με τρομάζει η θέα ενός παιδιού σε απόγνωση.
Ασυναίσθητα στρέφομαι για μια τελευταία φορά.

Η ηθική μας ...
αιμορραγεί στο οδόστρωμα.

Χριστίνα Αχλαδή, Β2

Στιχουργώντας και τραγουδώντας ...

«Πυξίδα του μυαλού μου»

Την πυξίδα του μυαλού μου μαγνητίζεις
Μα δεν ξέρω αν εσύ...αν εσύ με αγαπάς
Εγώ στο λέω και εσύ...εσύ αποφασίζεις
Και διαλέγεις σε ποιον δρόμο...σε ποιον δρόμο
θες να πας

Την πυξίδα του μυαλού μου μαγνητίζεις
Γιατί είσαι πολύ...πολύ γοητευτική
Η ομορφιά σου σίδερα...σίδερα τσακίζει
Και η καρδιά μου...χτυπάει σαν τρελή

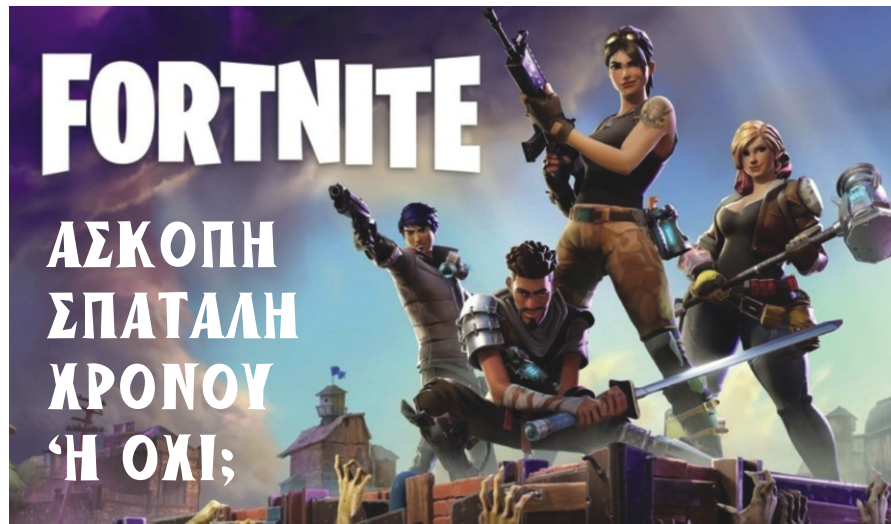
Και έλα πάρε με απ' το χέρι
Πάμε να φύγουμε μαζί
Να πάμε τώρα σ' άλλα μέρη
Να είμαστε μόνο εγώ και εσύ
Έρωτας δίχως λογική
Αγάπη δίχως φρένα
Ψάχνω την κάθε αφορμή
Για να βρεθώ με εσένα

Πεθαίνω με ένα βλέμμα σου
Και αυτό είναι δεδομένο
Θα σ' αγαπώ για μια ζωή
Είσαι απωθημένο
Ταξίδι ως τον ουρανό είναι κάθε φιλή σου
Μια αγκαλιά σου αναζητώ για πάντα εγώ
μαζί σου

Από τότε που είμαστε μαζί είμαι ευτυχισμένος
Με μία φράση θα στο πω...απλά ερωτευμένος
Την ομορφιά σου βρήκα εγώ μέσα στα δυο σου
μάτια
Κάθε φορά που με κοιτάς γίνομαι εγώ κομμάτια

Και έλα πάρε με απ' το χέρι
Πάμε να φύγουμε μαζί
Να πάμε τώρα σ' άλλα μέρη
Να είμαστε μόνο εγώ και εσύ
Έρωτας δίχως λογική
Αγάπη δίχως φρένα
Ψάχνω την κάθε αφορμή
Για να βρεθώ με εσένα

Γιώργος Καρμπόνης, Γ1

Ένα από τα δημοφιλέστερα ηλεκτρονικά παιχνίδια το οποίο είναι και της εποχής μου λέγεται "Fortnite". Είναι ένα παιχνίδι πολεμικού και στρατηγικού περιεχομένου, όπου ο παίχτης χρειάζεται να σκοτώσει όλους τους αντιπάλους του και έτσι να κατακτήσει την πρώτη θέση για να νικήσει.

Οι περισσότεροι σε πλειοψηφία άνθρωποι που δεν έχουν γνωρίσει αυτού του είδους τη διασκέδαση, πιστεύουν ότι αυτά τα παιχνίδια προσφέρουν στον δέκτη μόνο αρνητικά στοιχεία. Αυτό όμως κάποιες φορές είναι λάθος. Βοηθούν τον δέκτη να εξασκεί το μυαλό του στις αστραπιαίες αλλά και σωστές αποφάσεις. Αυτό μπορεί να του φανεί χρήσιμο στις δύσκολες στιγμές που μπορεί να του συμβεί κάτι παρόμοιο. Στην προκειμένη περίπτωση να αντιδρά αστραπιαία για την προστασία της σωματικής του ακεραιότητας και την επιβίωσή του.

Εκτός όμως από τα θετικά στοιχεία που έχουν τα ηλεκτρονικά παιχνίδια, υπάρχουν και αρνητικά τα οποία ίσως και να υπερτερούν σε αριθμό. Τα περισσότερα παιδιά επενδύουν στην διασκέδασή τους και όχι στην ψυχαγωγία τους. Επιλέγουν μια εύκολη λύση που πιστεύουν ότι είναι και η πιο διασκεδαστική, τα διαδικτυακά παιχνίδια, τα οποία όμως συχνά δεν τους παρέχουν και κάτι ωφέλιμο και ουσιώδες.

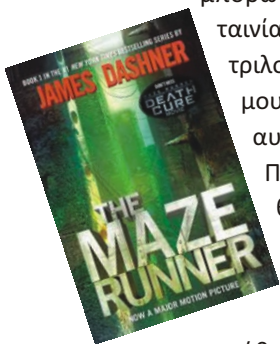
Η πλειοψηφία, μάλιστα, δεν βάζει κάποιο όριο στον χρόνο που παίζει. Έτσι -χωρίς να το αντιλαμβάνονται- εθίζονται ή περνούν πολλές ώρες μπροστά από έναν υπολογιστή χωρίς να κάνουν κάτι ουσιαστικό, με αποτέλεσμα να σπαταλούν τον πολύτιμο χρόνο τους. Η ενέργεια αυτή μπορεί να προβεί στην διακοπή κάποιας αθλητικής δραστηριότητας καθώς και στην απομόνωσή τους από τον υπόλοιπο κόσμο.

Συμπερασματικά και κατά την γνώμη μου, δεν χρειάζεται να έχουμε κάποιον παραπάνω φόβο στο μυαλό μας για τα πράγματα στα οποία θα πρέπει απλώς να βάλουμε ένα όριο. Εάν περιορίσουμε το χρόνο που ασχολούμαστε με το εκάστοτε ηλεκτρονικό παιχνίδι, δεν υπάρχει λόγος να το απορρίψουμε και να το βγάλουμε από τη ζωή μας.

Μιχαήλ Αλέξανδρος Α2

"The Maze Runner Series"

Βιβλία. Ναι, αυτή η λέξη έχει στιγματίσει τη ζωή κάθε ανθρώπου είτε θετικά είτε αρνητικά. Κάποιοι τα αγαπούν, κάποιοι τα λατρεύουν, όμως κάποιοι άλλοι, απλώς όχι. Τι και αν σας έλεγα πως βρήκα ένα βιβλίο, που ίσως κάνει εσένα που τα λατρεύεις να τα λατρεύεις ακόμα πιο πολύ, εσένα που σου αρέσουν να τα αγαπήσεις, και εσένα που, ε, πώς να το πω, ο μόνος λόγος που διαβάζεις το άρθρο μου είναι επειδή σε υποχρέωσε η φιλόλογός σου να το κάνεις, να αντιμετωπίσεις αυτό το άψυχο αντικείμενο φτιαγμένο από κομμάτια χαρτιού και λέξεις με λίγη παραπάνω ψυχή. Χωρίς να φλυαρήσω άλλο, θα μπω στο θέμα. Το περασμένο καλοκαίρι έτυχε να πέσω μούρη με μούρη με μια ταινία, μια

μπορώ να πω- απίστευτη ταινία, ή μάλλον καλύτερα τριλογία ταινιών. Τώρα θα μου πεις εσύ πού κολλάει αυτό με τα υπόλοιπα.

Περίμενε. Ως ένας άνθρωπος που κατέχει την ιδιότητα της περιέργειας, αποφάσισα να μάθω με

κάθε μέσο πώς εμπνεύστηκε ο σεναριογράφος, έτοιμη να περάσω απίστευτες δυσκολίες μέχρι να το ανακαλύψω. Οπότε το γκούγκλαρα. Μετά από λίγα δευτερόλεπτα, αφού ο εγκέφαλός μου συλλάβει την πληροφορία, είδα πως η ταινία βασίζεται σε μια τριλογία βιβλίων, γραμμένη από τον James Dashner, που ονομάζεται "The Maze Runner Series", ή στα Ελληνικά «Ο Λαβύρινθος».

Όπως καταλάβατε μάλλον από όλα αυτά που σας είπα, προφανώς και διάβασα τα βιβλία. Βέβαια, όταν το ζήτησα στα ελληνικά με πληροφόρησαν πως είναι ολίγον κακογραμμένο, καταλάβατε, οπότε το παρήγγειλα στα αγγλικά, κάτι το οποίο ίσως και να ήταν η καλύτερη απόφαση που πήρα. Είναι ωραίο να διαβάζεις το βιβλίο με τα αυτούσια λόγια του συγγραφέα, από εκείνον κατευθείαν σε εσένα,

χωρίς να χαθεί τίποτε στη μετάφραση. Ούτε ένας ιδιωματοσιμός, ούτε ένα λογοπαίγνιο ή μία πολύ πετυχημένη ατάκα. Τίποτε.

Ας προχωρήσουμε στο δύσκολο κομμάτι τώρα. Την περίληψη. Φιλική συμβουλή ως βιβλιοφάγος και λάτρης ταινιών, μην εμπιστευέστε καμία περίληψη. Απλώς διαβάστε το βιβλίο, δείτε την ταινία. Ούτε τη δική μου να εμπιστευτείτε. Το βιβλίο μας μεταφέρει στο μέλλον. Ο πρωταγωνιστής μας -και αγαπημένος μου χαρακτήρας- ονομάζεται Τόμας, και αυτή είναι η μόνη πληροφορία που θυμάται για τον εαυτό του. Γιατί; Γιατί για κάποιο ανεξήγητο λόγο βρέθηκε σε ένα σιδερένιο κουτί το οποίο όταν σταματάει να κινείται ανοδικά, ανοίγεται από κάμποσα αγόρια που τον κοιτάζουν περιπαικτικά. Βγαίνοντας από αυτό, ο Τόμας τους σπρώχνει και αρχίζει να τρέχει μακριά τους, ανακαλύπτοντας πως ουσιαστικά δεν μπορούσε να πάει πουθενά. Βρισκόταν σε μία πεδιάδα, μεγάλων διαστάσεων αλλά δυστυχώς όχι απέραντων. Την πεδιάδα αυτή περιφράσσει ένας γιγαντιαίος πέτρινος τοίχος. Ο Λαβύρινθος.

Μετά το αρχικό σοκ που παθαίνει, ανακαλύπτει πως ό,τι συνέβη σε εκείνον, συνέβη και σε κάθε άλλο άτομο που βρισκόταν σε αυτό το μέρος, κάθε αγόρι. Ένα καινούριο αγόρι ερχόταν κάθε μήνα. Ο Τόμας μαθαίνει πως τα αμέτρητα αγόρια που ζούσαν σε εκείνη την κοιλάδα τα έχουν φροντίσει όλα, φτιάχνοντας τη δική τους κοινωνία, με αρμοδιότητες για τον κάθε έναν ξεχωριστά, δουλεύοντας ενωμένοι. Αφού λοιπόν ο καθένας έχει από έναν ρόλο σε αυτήν την ομάδα, και αφού το βιβλίο στα αγγλικά λέγεται «Ο Δρομέας Του Λαβύρινθου», καταλαβαίνουμε πως υπήρχαν και οι λεγόμενοι Δρομείς. Γρήγοροι στο τρέξιμο, μπαίνουν κάθε πρωί στο Λαβύρινθο και τον απομνημονεύουν, ενώ πριν νυχτώσει γυρνούν πίσω στην κοιλάδα και τον αποτυπώνουν σε χαρτί. Ο λόγος

που εξερευνούν τον Λαβύρινθο είναι για να βγουν από αυτόν, και ο λόγος που γυρνούν πριν νυχτώσει είναι γιατί, όταν δύσει ο ήλιος, οι τεράστιες πόρτες του Λαβύρινθου, με κάποιον ανεξήγητο τρόπο κλείνουν, ενώ ο ίδιος αλλάζει δομή. Δεν είναι όμως μόνο αυτό. Το βράδυ κάτι παράξενα πλάσματα λεγόμενα Γκρίβερς παραμονεύουν εκεί μέσα, ένα συνοθύλευμα ζώου και ρομπότ. Κανείς δεν μένει ζωντανός αν περάσει μία νύχτα στο Λαβύρινθο. Για αυτόν τον λόγο, κανείς δεν το κάνει, έχει γίνει ο απαράβατος, ο σημαντικότερος κανόνας. Βασικά, σχεδόν κανείς. Ο Τόμας το έκανε, προσπαθώντας να σώσει από βέβαιο θάνατο δύο αγόρια, τον τραυματισμένο αρχηγό της κοινότητας και ένα δρομέα, τον μελλοντικό του κολλητό, που προσπαθούσε να βγάλει τον πρώτο από το Λαβύρινθο την ώρα που οι πόρτες έκλειναν. Δεν θα σας πω πολλά ακόμη για την πλοκή, αλλά αυτό το συμβάν ήταν η αφορμή να αλλάξουν οι κανόνες του παιχνιδιού, να αρχίσουν να συμβαίνουν πράγματα. Ο Τόμας θα καταφέρει να σκοτώσει Γκρίβερς εκείνη τη νύχτα, θα κάνει τα πάντα για να γίνει Δρομέας, το επόμενο παιδί, που το κουτί θα φέρει, θα έρθει πιο σύντομα, θα είναι το τελευταίο, και θα είναι κορίτσι, θα προσπαθήσουν να μάθουν ποιος τους έβαλε εκεί, για ποιον λόγο, τι έχει συμβεί πραγματικά στον έξω κόσμο και τι κατάσταση επικρατεί εκείνη τη στιγμή. Είναι κάπως ξεχωριστοί; Θα είναι ποτέ ευτυχισμένοι, παρόλα τα βασανιστήρια που θα υπομείνουν; Θα μείνουν όλοι ζωντανοί;

Για όσους έχουν δει την ταινία, έχω να σας πω πως θα διευκολυνθείτε όσον αφορά τη γενική σκηνοθεσία του βιβλίου. Θα βρεθείτε σε στιγμές που θα σας έρθουν αναλαμπές και να αντιστοιχίσετε τους χαρακτήρες του βιβλίου με αυτούς της ταινίας, και θα καταλάβετε πολλά περισσότερα πράγματα πιο γρήγορα. Φυσικά, όσα

σας είπα στην περίληψη είναι μόνο η αρχή, αλήθεια. Η πλοκή έχει τεράστιες και πολλαπλές διαστάσεις, και θα ενθουσιαστείτε, αλλά σας προειδοποίησα, μην κρίνετε το βιβλίο από το εξώφυλλο. Πάνω στο εξώφυλλο βρίσκεται και η περίληψη. Οι πρωταγωνιστές έπεται να βγουν από το Λαβύρινθο μετά το πρώτο βιβλίο και εκεί είναι που ξεκινούν οι επικές περιπέτειες. Για άλλη μία φορά απευθύνομαι σε εσάς που έχετε δει την ταινία. Το πρώτο βιβλίο με την πρώτη ταινία ίσως μοιάζουν λίγο, αλλά από το τέλος αυτών και μετά παίρνουν ξεχωριστούς δρόμους. Μπορώ να πω, πως το ένα δε συ-

γκρίνεται με το άλλο.

Η πλοκή του βιβλίου είναι μακράν καλύτερη. Ακόμα και ο τρόπος με τον οποίο γράφει ο συγγραφέας θα σας καθηλώσει.

Διότι, πρέπει να

ομολογήσουμε, όσο καλή και να είναι η υπόθεση, αυτό που πραγματικά θα σε κάνει να αγαπήσεις το βιβλίο είναι ο συγγραφέας. Και είναι μερικοί που τους παραδέχεσαι. Προσωπικά συγκαταλέγω τον James Dashner σε αυτούς χωρίς αμφιβολία.

Αμέτρητοι χαρακτήρες, των οποίων οι προσωπικότητες έχουν χτιστεί από το μηδέν και τους οποίους θα αγαπήσετε, σας το εγγυώμαι. Φοβερή πλοκή, φανταστικές ιδέες, συναισθήματα χαράς, λύπης, τρόμου, υπερβολικής αγωνίας, πόνου, ενθουσιασμού. Θα μένετε να το διαβάζετε μέχρι τις τρεις το βράδυ και δεν θα το καταλαβαίνετε καν. Υπόσχομαι θα είναι από τα καλύτερα βιβλία που έχετε διαβάσει. Καλή ανάγνωση!

Δάρα Έλενα Γ3

ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ: ΠΑΡΟΝ - ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Την προηγούμενη εβδομάδα, στα μαθήματα της Γλώσσας και της Λογοτεχνίας, ασχοληθήκαμε με κείμενα που είχαν σαν θέμα τα παιχνίδια στο παρελθόν, καθώς και τα παιχνίδια στη σύγχρονη εποχή. Μέσα από αυτά τα κείμενα, μας δημιουργήθηκαν σκέψεις σχετικά με τη διαδρομή των παιχνιδιών από τα παλαιά χρόνια έως σήμερα.

Αρχικά, εξαιτίας της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας, έχουν αλλάξει οι προτιμήσεις των παιδιών καθώς τα νέα παιχνίδια έχουν υπερσύγχρονα γραφικά και αυτό εντυπωσιάζει τη νεολαία. Έτσι, τα παιδιά απομακρύνονται από τα πιο κλασικά παιχνίδια, όπως το κυνηγητό και εθίζονται σε πιο ατομικά. Μία ακόμα διαφορά που παρατηρείται είναι πως οι καινούριες παιχνιδιομηχανές δεν εξύψουν τη δημιουργικότητα και την ενεργητικότητα των παιδιών. Αντιθέτως, είναι πιο παθητικές και

κάνουν το παιδί πιο νωθρό. Ένα ακόμα στοιχείο που διαχωρίζει τα παιχνίδια του χθες με τα παιχνίδια του σήμερα είναι πως τα παλαιότερα προωθούσαν την ομαδικότητα και την κοινωνικοποίηση του παιδιού, ενώ τα σημερινά δεν προυποθέτουν τη συνεργασία με άλλα άτομα. Τέλος, τα παιχνίδια παλιά δραστηριοποιούσαν το παιδί. Επομένως το κρατούσαν σε μία καλή φυσική κατάσταση σε αντίθεση με τη σημερινή φυσική κατάσταση των παιδιών που ασχολούνται με πιο καθιστικά παιχνίδια.

Συνοψίζοντας, τα παιχνίδια στις μέρες μας δεν έχουν τόσα πλεονεκτήματα να προσφέρουν όσο τα παλαιότερα, όμως αυτό δε σημαίνει ότι πρέπει να τα απορρίψουμε ολοκληρωτικά. Έχουν και αυτά θετικά στοιχεία, αρκεί να ξέρουμε να τα επιλέξουμε και να τα χρησιμοποιήσουμε.

Κωνσταντίνα Μπζιώτη Α2

Ένα νέο ηλεκτρονικό παιχνίδι

Όταν μεγαλώσω και μάθω καλά να χειρίζομαι τους υπολογιστές, θα ήθελα να φτιάξω κι εγώ ένα παιχνίδι ηλεκτρονικό. Στο παιχνίδι αυτό δεν θα παίζουμε οι ίδιοι αλλά η ιστορία θα προχωρά αυτόματα και ανάλογα με τις επιλογές μας θα εξελίσσεται διαφορετικά.

Στο παιχνίδι θα πρωταγωνιστεί μία οικογένεια με δύο παιδιά, ένα αγόρι 15 ετών και ένα κορίτσι 12 ετών. Η ιστορία θα ξεκινάει με την οικογένεια να πηγαίνει διακοπές στο εξοχικό της στους πρόποδες ενός βουνού. Τα παιδιά πάνε βόλτα στο βουνό και πρέπει να αντιμετωπίσουν μια περίεργη κατάσταση. Όπως περπατούν, αλλάζουν οι εποχές και τα τοπία και τη μία στιγμή έχουμε μέρα και την άλλη νύχτα. Εκεί βρίσκουν ένα έρημο σπίτι και

ανάλογα με τις επιλογές των παιχτών εξελίσσεται διαφορετικά η ιστορία.

Θα προσφέρω στους παίκτες τρεις διαφορετικές επιλογές και, ανάλογα με τα κουμπιά που θα πατούν οι παίκτες και τα κείμενα που θα εμφανίζονται στην οθόνη τους, θα επιλέξουν κάποια από αυτές. Αν επιλέξουν το πρώτο κουμπί, τα παιδιά θα αντιμετωπίσουν πολλές ευχάριστες καταστάσεις στο σπίτι. Αν επιλέξουν το δεύτερο κουμπί, τα παιδιά θα ζήσουν τρομακτικές εμπειρίες και αν επιλέξουν το τρίτο κουμπί, τα παιδιά θα αντιμετωπίσουν πολλές δυσκολίες.

Πιστεύω πως αυτό το παιχνίδι θα αρέσει σε πολλά παιδιά, όπως και σε εμένα.

Γιώργος Μελάς, Α2

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΞΙΦΑΣΚΙΑ!

Η Άννα Κούλα μαθήτρια της Γ Γυμνασίου του σχολείου μας βγήκε πρώτη στο πανελλήνιο πρωτάθλημα ξιφασκίας (στο ομαδικό) τον Ιανουάριο του 2019. Μιλήσαμε μαζί της για την επιτυχία της αυτή αλλά και για την ικανότητά της να συνδυάζει τον πρωταθλητισμό με τα μαθητικά της καθήκοντα.

● **Πόσα χρόνια ασχολείσαι με την ξιφασκία;**

Από την πρώτη δημοτικού, δηλαδή γύρω στα 8 χρόνια.

● **Ποια είναι η πιο σημαντική διάκριση;**

Ήταν πριν από κάποια χρόνια που είχα βγει πρώτη στο ατομικό σε κύπελλο και νομίζω πως ήταν στην τετάρτη δημοτικού.

● **Σκοπεύεις να ακολουθήσεις αυτό το άθλημα επαγγελματικά;**

Έχω σκεφτεί κάποια πράγματα που σχετίζονται με αυτό. Συγκεκριμένα, θέλω να γίνω προπονήτρια.

● **Υπήρχαν στιγμές που σκέφτηκες να τα παρατήσεις;**

Συνέχεια· επειδή απογοητεύομαι πολύ από τις επιδόσεις μου.

● **Αν δεν είχες επιλέξει την ξιφασκία ως άθλημα, τι θα είχες επιλέξει;**

Μου άρεσαν πάντα τα αθλήματα και μου άρεσε πολύ και το ΤΑΕ KWON DO, το οποίο σταμάτησα για να κάνω ξιφασκία

● **Για ποιους λόγους θα προέτρεπες ένα παιδί να κάνει ξιφασκία;**

Κατά τη γνώμη μου, η ξιφασκία δεν είναι άθλημα για να γυμνάζεις μόνο το σώμα σου αλλά και το μυαλό σου διότι πρέπει να σκέπτεσαι διαρκώς για να δεις πού να πετύχεις τον άλλον. Πρέπει να είσαι σε ετοιμότητα.

● **Πόσο χρόνο αφιερώνεις κάθε εβδομάδα στις προπονήσεις;**

Αυτή τη στιγμή πηγαίνω πολύ σπάνια, γιατί δεν προλαβαίνω, δηλαδή πάω το πολύ 1 με 2 φορές την εβδομάδα. Πριν τους αγώνες, όμως, είχα πιο εντατικές προπονήσεις.

● **Πόση ώρα διαρκεί η προπόνηση;**

Δύο ώρες

Σε ευχαριστούμε πολύ! Ευχόμαστε πάντα επιτυχίες!

Κανταρτζή Μαίρη Β1

Ταμπουράκη Θεοφανία Β1

ΤΑ ΟΦΕΛΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΤΟΝ ΕΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΤΗΝ ΖΩΗ ΣΟΥ

Ο αθλητισμός είναι η συστηματική ενασχόληση και επίδοση σε αθλητικά αγωνίσματα, ενώ με τον ίδιο όρο αποδίδουμε επίσης το σύνολο των αθλητικών δραστηριοτήτων και την όλη οργάνωση του συστήματος αθλήσεως. Ο αθλητισμός έχει πολλά οφέλη στη ζωή του ανθρώπου.

Ένα από τα οφέλη του αθλητισμού είναι η σωματική άσκηση. Για την σωματική ευεξία ο αθλητισμός αναπτύσσει τις σωματικές δυνάμεις του ανθρώπου. Ένα άλλο από τα οφέλη που μας προσφέρει είναι η υγεία. Ο αθλητισμός συμβάλλει στο να έχουμε υγιή οστά, αποτελεσματική λειτουργία της καρδιάς και των πνευμόνων, καλύτερες κινητικές ικανότητες και υψηλότερου επιπέδου γνωστικές ή άλλες πνευματικές λειτουργίες.

Επιπλέον, αναπτύσσει τις κοινωνικές αρετές όπως τη συνέπεια, τη συλλογικότητα, τη συνεργασία και την αποδοχή. Ευνοεί την ηθικοποίηση της συμπεριφοράς αναγνωρίζοντας και σεβόμενος την αξία του αντιπάλου που επιβάλλει η δεοντολογία του αθλητισμού.

Για να εντάξουμε τον αθλητισμό στη ζωή μας, θα μπορούσαμε να πηγαίνουμε για περπάτημα που κάνει καλό ή για ελαφρύ τρέξιμο. Ακόμα και για πιο εντατική ενασχόληση μπορούμε να πάμε στο γυμναστήριο. Η άσκηση, βέβαια, πρέπει να προσαρμόζεται ανάλογα με την αντοχή που έχει ο οργανισμός του κάθε ανθρώπου.

Οι άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν τον χρόνο ή τη θέληση να ασχοληθούν με τον αθλητισμό λόγω διαφόρων προβλημάτων ή καθημερινών υποχρεώσεων θα μπορούσαν να τον εντάξουν στην καθημερινότητά τους, όπως για παράδειγμα χρησιμοποιώντας τις σκάλες αντί τον ανελκυστήρα.

Η ενασχόληση με τον αθλητισμό -είτε αφορά κάποιο ομαδικό είτε κάποιο ατομικό άθλημα- ωφελεί ποικιλοτρόπως το άτομο, αφού λειτουργεί ευεργετικά ως προς αυτό. Εντάξτε κι εσείς τον αθλητισμό στην ζωή σας!

Δανάη Γαλάνη Α3

Αγωνιστική Ποδηλασία

Η ποδηλασία είναι το γνωστό σε όλους από την παιδική μας ηλικία «ποδήλατο» που το χρησιμοποιούμε τόσο για μεταφορά όσο και για ψυχαγωγία και άσκηση. Θεωρείται από τις πιο δημοφιλείς αθλητικές δραστηριότητες στον κόσμο.

Το ποδήλατο αποτελεί, επίσης, ένα ιδιαίτερα διαδεδομένο μεταφορικό μέσο. Μάλιστα, στις χώρες της Βόρειας Ευρώπης και στις σκανδιναβικές χώρες είναι το πιο δημοφιλές μέσο μετακίνησης μέσα στην πόλη. Ο αριθμός των ποδηλάτων του πλανήτη υπολογίζεται σήμερα ότι ξεπερνά το ένα δισεκατομμύριο!

Σε αγωνιστικό επίπεδο η ποδηλασία περιλαμβάνει αρκετά είδη όπως την Ποδηλασία Δρόμου, την Ποδηλασία Πίστας, την Ορεινή Ποδηλασία (Mountain Bike), Cyclo Cross, το BMX.

Τα πιο εμπορικά θεωρούνται η Ποδηλασία Δρόμου και η Ποδηλασία Πίστας. Οι αγώνες Δρόμου χωρίζονται σε μονοήμερους αγώνες και αγώνες με etape. Από τους αγώνες με etape αξίζει να αναφερθεί ότι υπάρχουν τρεις μεγάλοι ποδηλατικοί γύροι:

Ο γύρος Ιταλίας που θεωρείται ο πιο δύσκολος (Giro d' Italia)

Ο γύρος Γαλλίας που είναι ο πιο εμπορικός (Le Tour de France)

Ο γύρος Ισπανίας που θεωρείται ο πιο ενδιαφέρον (La Vuelta)

Από τους μονοήμερους αγώνες Δρόμου αξίζει να αναφερθούν τα 5 μνημεία : 1ο Milano-San Remo, 2ο Γύρος της Φλάνδρας (Ronde Van Vlaanderen), 3ο Paris Roubaix, 4ο Liege-Bastogne-Liege, 5ο Giro di Lombardia.

Στους αγώνες πίστας ξεχωρίζουν πέρα από τους Ολυμπιακούς, τα Παγκόσμια Πρωταθλήματα και τα Παγκόσμια Κύπελλα.

Στην Ελλάδα ο πρώτος και μοναδικός ποδηλάτης που έλαβε μέρος και διακρίθηκε σε πρώτης κατηγορίας ομάδα, στην ποδηλασία δρόμου ήταν ο Γιάννης Ταμουρίδης. Στην ποδηλασία πίστας συναντάμε τον Χρήστο Βολικάκη ο οποίος παραμένει ενεργός και φέρνει στη χώρα μας μεγάλες διακρίσεις. Πρόσφατα μάλιστα ήταν τέταρτος στο παγκόσμιο πρωτάθλημα στο αγώνισμα του scratch, πρώτος στην κατάταξη του παγκόσμιου κυπέλλου στο omnium και τρίτος στην κατάταξη του scratch του Παγκόσμιου Κυπέλλου. Μοναδική ελληνίδα αθλήτρια που αγωνίζεται σε διεθνές επίπεδο αλλά όχι στο ανώτερο (continental επίπεδο) είναι η Ηρώ Μηλάκη.

Ενδεικτικά αναφέρονται αθλητές παγκόσμιας φήμης: Chris Froome, Vincenzo Nibali, Tom Dumoulin, Richie

Porte, Alejandro Valverde, Nairo Quintana, Egan Bernal, Anna Van der Breggen, Annemiek Van Vleuten, Marianne Vos.

Πληροφορίες για τους extra ενδιαφερομένους:

Οι αμοιβές στην Ποδηλασία στο υψηλότερο επίπεδο αρχίζουν από τα 25.000 ανά συμβόλαιο και φτάνουν στα 6.000.000 ευρώ.

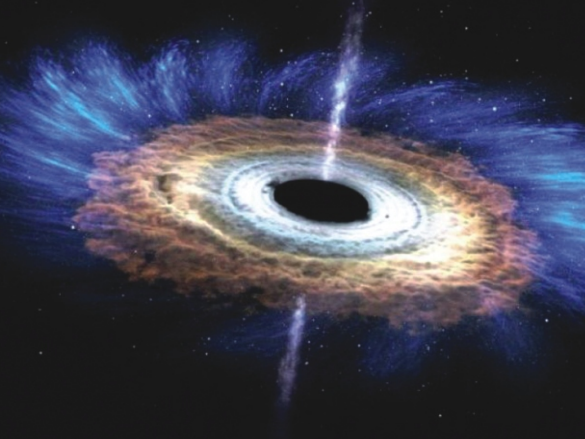
Η πιο επιτυχημένη ομάδα είναι η Quick Step από πλευράς συνολικών αποτελεσμάτων και η Sky λόγω των διακρίσεων στους μεγάλους γύρους. Η Quick Step έχασε πρόσφατα τον πιο σημαντικό της sprinter τον Gaviria, λόγω μείωσης του προϋπολογισμού της. Η Sky από 1.5.2019 θα ονομάζεται Ineos από το όνομα της εταιρείας πετροχημικών πάμπλουτου βρετανού που την χορηγεί. Η Sky έχει φέρει επανάσταση στο χώρο της ποδηλασίας με εισαγωγή τεχνολογίας σε όλα τα επίπεδα (προπόνηση, στολές, μελέτη αγώνων)

Τη στιγμή που ο προϋπολογισμός των μεγάλων ομάδων στο ανώτερο επίπεδο κυμαίνεται από 16.000.000 - 40.000.000 ευρώ, ο Χρήστος Βολικάκης χρειάστηκε να τρέξει σε παγκόσμιο κύπελλο με δανεικό ποδήλατο όταν αφού έσπασε το ποδήλατο του δεν μπορούσε να αγοράσει νέο λόγω υψηλών τιμών. Τα αγωνιστικά ποδήλατα κοστίζουν από 8.000 - 20.000 ευρώ.

Η ποδηλασία είναι Ολυμπιακό Άθλημα. Υπάρχει Παγκόσμια Ένωση Ποδηλασίας και περίπου 180 χώρες, μαζί και η Ελλάδα, διαθέτουν Εθνικές Ομοσπονδίες Ποδηλασίας.

Για περισσότερες πληροφορίες ψάξτε στα ακόλουθα site: www.procyclingstats.com, www.cyclingnews.com, www.usi.org

Εριέττα Κούτρου A3

ΜΑΥΡΗ ΤΡΥΠΑ

Το ξέρατε ότι η μαύρη τρύπα δεν είναι ... μία τρύπα;!

Αυτόν τον όρο τον επινόησε ο Τζον Γουίλερ το 1967 προκειμένου να εξηγήσει ότι πρόκειται για ένα κομμάτι του διαστήματος με μεγάλες βαρυτικές δυνάμεις.

Αυτές οι δυνάμεις είναι τόσο μεγάλες που δεν αφήνουν ούτε τις ακτίδες του φωτός να διαφύγουν, με αποτέλεσμα η περιοχή να φαίνεται μαύρη.

Υπάρχουν τρεις κατηγορίες μαύρης τρύπας:

- Αστρικές
- Ενδιάμεσες
- Υπερμεγέθεις

Η μαύρη τρύπα, μάλιστα, ήταν κάποτε ένα αστέρι που κατέρρευσε!!!

Πάρα πολλοί άνθρωποι πιστεύουν πως η μαύρη τρύπα είναι μία «πύλη» του χωροχρόνου, όμως αυτό είναι μια λανθασμένη αντίληψη που ανήκει στο χώρο της επιστημονικής φαντασίας. Το σίγουρο είναι, πάντως, πως έχουμε ακόμα πολλά να ανακαλύψουμε γι αυτό το «μυστήριο» του σύμπαντος.

Μακρυγιάννη Ελένη Α3

ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΩΣ ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Στις ημέρες μας υπάρχουν πολλοί και διαφορετικοί τρόποι διασκέδασης μαζί με φίλους ή και με την οικογένεια. Ένας από αυτούς τους τρόπους είναι και τα ανέκδοτα.

Πιο συγκεκριμένα, τα ανέκδοτα είναι μια μικρή αφήγηση ενός πολύ μικρού κειμένου και, καθώς είναι αστείο, κάνει συνήθως όλους τους ανθρώπους να γελούν. Επίσης, τα ανέκδοτα εκφράζουν κάποιες φορές μια αλήθεια ή και κάποιο χαρακτηρισμό για κάποιον. Μάλιστα, συχνά πολλοί άνθρωποι κάποια ανέκδοτα τα παρεξηγούν και έτσι δημιουργούνται καταστάσεις οι οποίες οδηγούν μέχρι και σε έντονο θυμό. Ειδικά σε περιπτώσεις που το περιεχόμενο συγκεκριμένων анеκδότην είναι ρατσιστικό ή κατά κάποιον τρόπο πολύ επιθετικό, με αποτέλεσμα να θίξει ανθρώπους άλλης καταγωγής είτε άλλης εθνικότητας, είτε διαφορετικού χρώματος. Γι αυτό, μπορούμε να πούμε πως τα ανέκδοτα δεν είναι κατάλληλα σε όλες τις περιπτώσεις καθώς μπορούν να πλήξουν συναισθηματικά και να θίξουν πολλούς ανθρώπους.

Συνπώς, αυτός ο τρόπος έκφρασης είναι σαφώς διασκεδαστικός και ευχάριστος, μπορεί όμως να γίνει και λόγος καταστροφής μιας πολύ καλής φιλίας.

Ανδρέας Χρυσστομίδης Α2

Λίγο πριν πέσει η αυλαία...

Πλησιάζοντας στο τέλος της σχολικής χρονιάς και αποχαιρετώντας τη Γ΄ Γυμνασίου, αντί κοινότοπων ευχών, αφιερώνουμε στους μαθητές μας το παρακάτω ποίημα του Σάμιουελ Ούλμαν με τίτλο «Η νιότη», με την ελπίδα και την ευχή να παραμείνουν για πάντα νέοι στην ψυχή και στο πνεύμα...

«Η Νιότη»

Τα νιάτα δεν είναι περίοδος ζωής,
είναι η κατάσταση του νου.
Δεν είναι κόκκινα μάγουλα,
κόκκινα χείλη και ευλύγιστα γόνατα.
Είναι η διάθεση της θέλησης,
ιδιότητα της φαντασίας,
η δύναμη των αισθημάτων.
Είναι η φρεσκάδα της βαθιάς πηγής της ζωής.
Είναι η νίκη ενάντια στην ατολμία,
είναι και της επιθυμίας για περιπέτεια ενάντια στο
πόθο για μια ήσυχη ζωή.
Αυτός ο πόθος υπάρχει συχνά σε έναν σαραντάρη.
Κανένας δεν γερνάει μόνο και μόνο επειδή ζει μερικά
χρόνια.
Οι άνθρωποι γερνούν, όταν λιποτακτούν από τα
ιδανικά τους.
Και τα ωραία ακόμη πρόσωπα,
όταν δεν προσέξουν να μείνουν όσο γίνεται ηθικά
αμόλυντα,
στιγματίζονται συχνά από την αυθάδεια ή την αηδία.
Τα χρόνια μπορεί να ρυτιδώνουν το δέρμα αλλά,
όταν εγκαταλείψεις τον ενθουσιασμό,
τότε ρυτιδώνεται το πνεύμα.
Η ανησυχία, η αμφιβολία, η έλλειψη εμπιστοσύνης
στον εαυτό σου,
ο φόβος και η απελπισία,
αυτά τα μυσάρια μακρά χρόνια που γέρνουν το κεφάλι
και κάνουν σκόνη το πνεύμα που γέρασε.
Και αν είναι κανείς εβδομήντα ή δεκάξι χρόνων,
πάντα στην καρδιά του μπορεί να υπάρχει η αγάπη για
το θαύμα,
ο θαυμασμός για τα άστρα και τα πράγματα και για τις
σκέψεις.

Η θέληση να αντιμετωπίσει κανείς τα γεγονότα,
η αδιάκοπη παιδιάστικη όρεξη για κείνο που πρόκειται
να 'ρθει.
Έπειτα, και η μεγάλη χαρά για το παιχνίδι ζωής.
Είστε τόσο νέοι, όση είναι η πίστη σας στη ζωή.
Τόσο γέροι, όση είναι η αμφιβολία σας.
Τόσο νέοι, όση είναι εμπιστοσύνη στον εαυτό σας.
Τόσο γέροι, όση είναι η απελπισία σας.
Μέσα στο κέντρο της καρδιάς σας βρίσκεται ένας
σταθμός ασυρμάτου.
Όσα χρόνια αυτός παίρνει μηνύματα ομορφιάς,
ελπίδας, χαράς, μεγαλείου, θάρρους και δύναμης από
τη γη,
από τους ανθρώπους και από το θεό,
τότε είστε πάντα νέος.
Όταν τα μηνύματα αυτά πάψουν να έρχονται
και το κέντρο της καρδιάς σας έχει σκεπαστεί με τα
χρόνια της απαισιοδοξίας
και τον πάγο της αδιαφορίας και του κυνισμού,
τότε πραγματικά μεγαλώσατε και γέρασατε.»

Καθβαδία Εύη, Λαΐου Εύη

Αριστούχοι

(πάνω από 18.000 μόρια)

28,12%

ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ ΜΑΡΙΑΝΝΑ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΚΠΑ, 19138ΓΙΟΥΡΕΛΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΚΠΑ, 19079ΜΑΚΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΚΠΑ, 19079ΒΑΚΑΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΚΠΑ, 19032ΜΟΙΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ
(ΑΘΗΝΑ) ΕΜΠ, 18767ΛΙΑΚΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (ΑΘΗΝΑ) ΟΠΑ
(13ος), 18718ΨΥΛΛΙΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ-ΜΑΡΙΑ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ
(ΚΡΗΤΗ), 18687ΑΜΑΡΓΙΑΝΙΤΑΚΗΣ ΜΑΡΚΟΣ,
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ (22ος),
18677ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΝΟΜΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΚΠΑ, 18608ΒΟΥΓΓΑΡΕΛΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ
(ΑΘΗΝΑ) ΕΜΠ, 18568ΨΑΡΟΜΜΑΤΗ ΜΙΧΑΕΛΑ-ΖΩΗ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ
(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ), 18506ΜΑΥΡΟΚΟΥΚΟΥΛΑΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ,
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ (17η),
18404ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΤΣΑΜΠΙΚΟΣ,
ΝΟΜΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ, 18382ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΧΗΜΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΜΠ (26ος), 18276ΦΛΩΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ &
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ (14ος),
18171ΚΟΚΚΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ, ΝΟΜΙΚΗΣ
(ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ), 18169ΚΟΝΤΟΘΑΝΑΣΗ ΔΑΝΑΗ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ
(ΑΘΗΝΑ) - ΕΚΠΑ, 18147ΙΩΑΝΝΙΔΗ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ, ΝΑΥΠΗΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΜΠ, 18002

Πολύτροπη Αρμονία

ΠΟΣΟΣΤΑ ΑΝΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΕΔΙΟ:

ΙΑΤΡΙΚΗ	ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ	ΕΜΠ	ΝΟΜΙΚΗ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ
58%	63%	33,3%	31%	92%

ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ ΜΑΡΙΑΝΝΑ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ
(ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ, 19138ΓΙΟΥΡΕΛΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΚΠΑ, 19079ΜΑΚΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΚΠΑ, 19079ΒΑΚΑΛΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΚΠΑ, 19032ΜΟΙΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΜΠ, 18767ΛΙΑΚΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΟΠΑ (13ος), 18718ΨΥΛΛΙΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ-ΜΑΡΙΑ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ
(ΚΡΗΤΗ), 18687ΑΜΑΡΓΙΑΝΙΤΑΚΗΣ ΜΑΡΚΟΣ,
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ (22ος),
18677ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΝΟΜΙΚΗΣ
(ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ, 18608ΒΟΥΓΓΑΡΕΛΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑ, ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΜΠ, 18568ΨΑΡΟΜΜΑΤΗ ΜΙΧΑΕΛΑ-ΖΩΗ, ΙΑΤΡΙΚΗΣ
(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ), 18506ΜΑΥΡΟΚΟΥΚΟΥΛΑΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ,
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ (17η),
18404ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΤΣΑΜΠΙΚΟΣ,
ΝΟΜΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ, 18382ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ,
ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΜΠ
(26ος), 18276ΦΛΩΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ &
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ (14ος),
18171ΚΟΚΚΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ, ΝΟΜΙΚΗΣ
(ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ), 18169ΚΟΝΤΟΘΑΝΑΣΗ ΔΑΝΑΗ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ
(ΑΘΗΝΑ) - ΕΚΠΑ, 18147ΙΩΑΝΝΙΔΗ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ, ΝΑΥΠΗΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΜΠ, 18002ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ ΤΥΠΑΛΔΟΣ-ΠΑΥΛΟΣ,
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ & ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
(ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ, 17975ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΝΑΥΠΗΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΜΠ, 17875ΤΣΙΓΓΑΛΟΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΗΣ, ΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΔΟΚΙΜΩΝ (11ος), 17865ΤΣΙΟΚΑ ΟΛΓΑ, ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ &
ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ, 17844ΜΠΕΝΤΡΟΣΙΑΝ ΟΝΝΙΚ, ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΜΠ, 17817ΚΟΝΤΟΣΦΥΡΗ ΜΥΡΣΙΝΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΦΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΓΕΩΠ.
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (2η), 17760ΣΟΦΙΑΝΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ΝΟΜΙΚΗΣ
(ΚΟΜΟΤΗΝΗ), 17701ΜΠΕΝΤΡΟΣΙΑΝ ΑΡΑΜ, ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (ΠΑΤΡΑ), 17667ΦΡΑΓΚΟΥ ΥΡΩ, ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
& ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ (ΑΘΗΝΑ), 17622ΖΩΤΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΗΛΙΑΝΑ,
ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ &
ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΜΠ,
17603ΖΑΜΠΡΑΪΛΑ ΑΝΔΡΙΑΝΑ, ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ &
ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΟΠΑ,
17598ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ,
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ &
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (ΑΘΗΝΑ) ΟΠΑ, 17586

18014***, ΧΗΜΕΙΑΣ (ΠΑΤΡΑ), 17529

ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ-ΙΩΑΝΝΗΣ,
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ &
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (ΑΘΗΝΑ) ΟΠΑ, 17442ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΖΩΗ, ΦΥΣΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ,
17356ΜΑΥΡΟΔΗΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΜΠ, 17244ΤΑΜΠΗ ΜΑΡΙΝΑ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ & ΜΕΣΩΝ
ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ,
17087 (18327)ΠΑΡΙΑΝΟΥ ΕΙΡΗΝΗ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ &
ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΚΠΑ, 16973ΤΣΕΡΕ ΙΩΑΝΝΑ, ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ &
ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ, 16908
(20388)18014***, ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ
(ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ, 16549 (17809)ΚΟΝΤΟΥΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ &
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (ΧΑΝΙΑ),
16516

ΤΣΙΓΑΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΣΜΥΑ, 16453

ΚΑΛΥΒΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ,
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ &
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (ΧΑΝΙΑ),
16266100%
ΕΠΙΤΥΧΙΑ73,5%
ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ70%
ΣΧΟΛΕΣ Α΄ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗΣ

100% ΑΕΙ

ΜΟΣΧΟΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ,
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ &
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (ΧΑΝΙΑ),
16244ΜΑΡΚΟΣ ΙΑΣΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΣ,
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ &
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ (ΧΑΝΙΑ),
16151ΜΠΛΕΤΣΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ (ΠΕΙΡΑΙΑΣ) ΠΑΠΕΙ (8ος), 16024
(17684)ΠΑΠΠΑ ΛΥΔΙΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ
ΑΓΩΓΗΣ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ,
15989ΒΑΣΣΗΣ ΞΕΝΟΦΩΝ, ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ &
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΟΠΑ,
15681ΚΑΠΕΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ &
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΟΠΑ,
15538ΛΟΥΡΙΔΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ, ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ (ΚΟΖΑΝΗ) ΠΑΝ. ΔΥΤ.
ΜΑΚΕΔ., 15506ΟΡΕΣΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ (ΑΘΗΝΑ)
ΕΜΠ, 15311ΚΟΣΜΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ, ΑΓΩΓΗΣ & ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΪΜΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ (ΑΙΓΑΛΕΩ)
ΠΔΑ, 14963ΛΕΟΝΤΑΡΙΘ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (ΑΘΗΝΑ) ΠΑΝΤΕΙΟ, 14655ΔΡΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ΨΗΦΙΑΚΩΝ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ (ΠΕΙΡΑΙΑΣ) ΠΑΠΕΙ, 14628ΜΑΝΕΑΔΗΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ, ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ
(ΠΑΤΡΑ), 14328ΒΑΡΟΥΧΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ, ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ
ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ (ΡΕΘΥΜΝΟ),
13867ΤΕΡΖΑΚΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΟΪΝΟΥ, ΑΜΠΕΛΟΥ & ΠΟΤΩΝ (ΑΙΓΑΛΕΩ)
ΠΔΑ, 13662ΑΥΔΩΝΙΤΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (ΑΘΗΝΑ) ΕΚΠΑ, 13363ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ, ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ
(ΑΘΗΝΑ) ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ, 11810ΖΕΥΓΩΛΗ ΣΟΦΙΑ, ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΕΔΙΑΣΗΣ &
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ (ΑΙΓΑΛΕΩ) ΠΔΑ, 11517

ΓΥΜΝΑΣΙΟ: Λ. ΑΘΗΝΩΝ & ΑΡΕΟΠΟΛΕΩΣ 2, ΔΑΣΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ

ΛΥΚΕΙΟ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 65, ΔΑΣΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ

210 5820076 - 210 5820097

e-mail: info@politropiarmonia.gr

www.politropiarmonia.gr